Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV Ч. 249. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 16-го ЛИСТОПАДА 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 16, 1978 No. 249. VOL. LXXXV.

УНС ВІДЗНАЧИТЬ СВОЄ 85-РІЧЧЯ В НАСТУПНОМУ 1979-МУ РОЦІ ПОСИЛЕНИМИ АКТИВНОСТЯМИ ТА КУЛЬТУРНИМИ ІМПРЕЗАМИ

Джерзі Сіті. — В наступному році, точно в „День Батька своєї країни" Джорджа Вашінгтона, 22-го лютого 1979, сповниться 85 років з того часу, як у пенсильванійському містечку Шамокін був створений Український Народний Союз і з цим — за словами його основоположника о. Григорія Грушки — „Україна воскресла в Америці". Відповідне відзначення цього 85-річчя, як і ряд актуальних організаційних, фінансово - інвестиційних, видавничих і культурних та загальних громадських справ і проблем були предметом розгляду та рішень Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу під час його чергових нарад, що відбулися тут у приміщенні Головної Канцелярії у власній Українській Будівлі минулої суботи, 11-го листопада, коли Америка відзначала своє державне Свято Ветерана.

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу під час нарад. На фото (справа): головний організатор Василь Оріховський, головний касир пані Уляна Дячук, головний секретар Володимир Сохан, головний предсідник д-р Іван Флис, заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, головний директор для Канади сен. Павло Юзик, заступниця головного предсідника пані Марія Душник, та ред. А. Драган.

Наради відкрив і ними проводив головний предсідник д-р Іван Флис і в них разом з ним, взяли участь усі головні екзекутивні урядовці: заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, головний директор УНС для Канади сенатор Павло Юзик, заступниця головного предсідника пані Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головний касир пані Уляна Дячук та головний організатор Василь Оріховський, а також запрошений на ці наради редактор-емерит Антін Драган.

Наради, після формального їх відкриття та прийняття їх порядку і схвалення виготовленого головним секретарем Володимиром Соханом протоколу з попереднього засідання, започатковано традиційно звітом головного касира пані Уляни Дячук.

Звіт Головного касира мгр Уляни Дячук

Головний касир пані Уляна Дячук насамперед поінформувала про деякі зміни в інвестиціях та нові в бондах і гіпотечних позичках, що однодушно апробовано. В дальшому пані Дячук поінформувала:

За 9 місяців біжучого року УНСоюз мав прибутків на суму 4,995,407.00 дол. отже на 318.929 дол. більше, чим за цей самий час минулого року. Сума зібраних вкладок дала суму 2,304, 259.00 дол., що було на 25,743 дол. більше, чим за 9 місяців 1977 року. Таке порівняння в минулому році виказало зріст у вкладках на 17,223.00 дол. Відсотки від бондів принесли 1, 322,512 дол. прибутків, виказавши зріст на 131,843 00 дол.

Відсотки від гіпотечних позичок цього року зменшилися на 15,318.00 дол. та дали суму 15,297.00 дол. Від позички для УНКорпорації Дому УНС до каси УНС вплинуло 190,000.00 дол. Прибутки Союзівки були у висоті 409,117.38 дол., у порівнянні з 401,000.00 дол. минулого року. Прибутки друкарні осягнули суму 462, 000 дол.; минулого року ця сума виносила 431,000 дол.

Сума всіх видатків УНСоюзу за 9 місяців цього року винесла 4,248,855.00 дол. В порівнянні з попереднім роком, видатки зросли на 311,718 дол. У виплатах членам помітно зросли посмертні допомоги, бо на 30,000.00 дол.; їх виплачено у висоті 577,779 дол. Подвійного забезпечення виплачено на суму 7,500 дол., та акцидентового на 15,000 дол.; грошеві звороти дали суму 214,728.70 дол., виказавши зріст на 10,000 дол. Сума виплачених дозрілих вивінувальних грамот була на 46,573 дол. меншою і виносила 618,106,00. дол.

Наші видатки на оголошення винесли суму 20,192. 00 дол.; порівнявши їх з 1975 роком, вони більше чим подвоїлися. „Свободі" виплачено цього року за членів суму 232,400 дол., отже на 11,500 дол. більше від попереднього року, та на 40,000 дол. більше від 1975 року. Видатки „Свободи" були у висоті 461,905.00 дол., себто на 30,000.00 дол. більші, як в такому часі попереднього року, та на понад 80,000 дол. більше від 1975 року. Союзівка мала всіх видатків на суму 352, 128.75 дол. Минулого року цих видатків було за 33,500 дол. менше. Кошти друків виносили суму 31,562.00 дол., виказуючи зріст на понад 9,041.00 дол. Організаційних винагород виплачено в сумі 59,174.75 дол. Ці винагороди зросли на 21,309 дол. в порівнянні з 1975 роком. Секретарських нагород виплачено на суму 221,941.95 дол., себто на 6,550.00 дол. більше, чим в такому часі попереднього року.

Платні працівників зросли цього року на 13,000.00 дол. та виносили 210.578.00 дол. Досі виплачено на покриття коштів Конвенції суму 320,848.00 дол.

Майно УНСоюзу збільшилося до 42,972,003.00 долярів, себто на суму 746, 552.00 дол. в тім самім часі зріст майна виказав суму 739,795.00 дол.

Корпорація Дому УНСоюзу

Всіх чиншів за 10 місяців 1978 року вплинуло на суму 1,311,311.00 дол., отже на 48,158 більше чим попереднього року. Всіх прибутків було 1,330,727.00 дол.

Видатки у звітовому часі виносили суму 1,252,123.00 дол., виказуючи зріст на 305,626.00 дол. На 29 відсотків або 43,000.00 дол. зросли кошти пального для огрівання і охолодження за що виплачено суму 194,716. 00 дол. Збільшилися на 67, 439 дол. та винесли суму 192,691.00 дол. оплати до Міського податкового Уряду.

(Закінчення на стор. 4)

Відбулася конференція у справі будови дому для старших на Союзівці

Союзівка. — Із метою з'ясувати справу дому для старших віком членів, а зокрема довідатися точніше, які пляни має нова Головна Екзекутива УНСоюзу, Управа „Об'єднання Сеньйорів УНС" відбула 17-го жовтня ц. р. конференцію з головним предсідником д-ром Іваном Флисом у приміщеннях УНСоюзу. В ній взяли участь майже всі члени Управи „Об'єднання", а саме: Анна Дубас і д-р Ірена Крамарчук, та пп. — Микола Аврамчук, інж. Іван Заяць, інж. Омелян Сміцкевич і д-р Володимир Савчак.

Д-р І. Флис поінформував зібраних, що нова Екзекутива має намір внести нову аплікацію про признання федеральних фондів у приписаному часі, а покищо заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась мав у цій справі неофіційні розмови з деякими референтами федерального уряду в Вашінгтоні. Він висловив думку, що треба було б зібрати нові аплікації від бажаючих мешкати в такому домі, тому що попередні аплікації не дають достатніх інформацій про кожного петента, а крім цього їх виповнено в роках 1976/77, і можуть їх опрокинути федеральним урядом як перестарілі. Д-р І. Флис також запевнив присутніх, що у випадку неотримання федеральних фондів Головний Уряд УНСоюзу розглядатиме можливості будувати оселю для старших віком кількома фазами по 70 мешкальних одиниць покищо для меншої кількости мешканців, інвестуючи в таку будову будь-власні резервові фонди, будь-затягаючи відповідні банкові позички.

Присутні члени Управи ставили головному предсідникові різні питання і висловлювали свої думки, підкреслюючи, що справа будови дому для старших віком саме на Союзівці має для УНСоюзу велике моральне і престижеве значення; вони гаряче вітали думку д-ра Флиса, що Головний Уряд повинен плянувати справу будови домів для старших віком, навіть у випадку неотримання федеральних фондів і просили його порушити цю справу на найближчих нарадах Головного Уряду.

Після відходу д-ра І. Флиса, Управа „Об'єднання" відбула ще своє коротке засідання в якому, між іншим, розглянено лист управителя Союзівки до інж. Степана Куропася в справі дати У-го З'їзду Сеньйорів і стверджено, що пропонована в тому листі п. Квасом дата: 12-18 травня 1979 р. виглядає неприємливо, тому що половина травня буває рік-річно холодна, зокрема в гірських околицях. Рішено порозумітися листовно як з інж. Куропасем, який на ІУ-му З'їзді плянував відбуття У-го З'їзду з кінцем травня, так й Управою Союзівки, беручи під увагу кінець травня, перші дні червня. Рішено також виготовити нові форми аплікації для бажаючих мешкати в домі з метою зібрати точні дані щодо якості і кількості мешканців одн-

У КІНЦІ ЦЬОГО ТИЖНЯ РОЗПІЧНЕТЬСЯ XI КОНГРЕС СУМ

Елленвілл, Н. Й. — Секретаріят Центральної Управи Спілки Української Молоді інформує, що вже цієї п'ятниці, 17-го листопада ц. р., тут на Оселі СУМА в приміщеннях нової світлиці, розпічнеться XI Конгрес СУМ, який триватиме до неділі, 19-го листопада включно.

Крім звичайної програми — вибору Президії, Конгресових Комісій, вислухання і прийняття звідомлень голови і членів Центральної Управи СУМ, дискусії над виховними й іншими проблемами Спілки, вибору нових Центральних Органів тощо, — приявні делегати і гості матимуть змогу вислухати п'ять коротких доповідей Мирона Татарина з Канади, мгра Євгена Гановського — ЗСА, проф. д-ра Григорія Васьковича — Західня Німеччина, Миросі Пігірної — Канада і інж. Василя Олеськова з Англії. Теми доповідей: „Організаційна структура СУМ, як підбудова діяльности Юнацтва, Дружинників і Сеньйорів"; „Виховна програма і практика з Юнацтвом СУМ"; „Ідеологічний вишкіл і політична освіта"; „СУМ та її довкілля" і „Господарська діяльність, як засіб дії СУМ".

У суботу, 18-го листопада, відбудеться Конгресовий бенкет з участю представників українського політичного і суспільно-громадського світу та репрезентантів молодечих організацій, а після бенкету товариська забава. Бенкет розпічнеться о год. 8-ій вечора.

У неділю, 19-го листопада, Торжественну Архиєрейську Службу Божу відправлятиме о годині 9-ій рано Владика Василь Лостен, єпископ Стемфордської дієцезії. Після обіду, на шостій Сесії Конгресу, відбудеться вибір нової Центральної Управи СУМ, будуть прийняті резолюції і продискутовані інші заключні справи. Закриття Конгресу передбачається на год. 4:30 по полудні.

Досі свою участь в Конгресі зголосили понад 180 делегатів із ЗСА, Канади, Західньої Німеччини, Великої Британії, Аргентини, Бельгії, Франції та інших країн.

МОСКВА ПЕРЕСТЕРІГАЄ ЗАХІД ПЕРЕД СПІВПРАЦЕЮ З ПЕКІНОМ

Лондон, Англія. — Ґеоргій А. Арбатов, один з провідних спеціялістів щодо справ Північної Америки, перебуваючи у Великій Британії, відбув довшу розмову з британським журналістом Джонатаном Повером, заторкаючи справи Китайської Народної Республіки і відношення Заходу до теперішньої китайської закордонної політики. Арбатов у першу чергу перестерігав західні держави перед співпрацею з Китаєм, а тісні зв'язки З'єднаних Стейтів Америки з Пекіном він назвав дуже небезпечним експериментом, який може знищити політику детанту і цілковито зруйнувати співпрацю Совєтського Союзу із західнім світом.

Розмова Арбатова з Повером опісля появилася на сторінках газет і журналів, зокрема в „Ди Інтернешенал Геральд Трібюн", „Ди Обсервер" та інших газетах. „Нашою політикою не є погіршувати відносини з тими країнами, які бажають поліпшити свою співпрацю з Китаєм", — заявив Арбатов в розмові, — „але, якщо така співпраця базуватиметься на антисовєтських основах, то, очевидно, вона матиме неґативний відгук в СССР". Політика, метою якої є короткотривалі ефекти, нікого не вдоволить, а тільки скомплікує цілу справу, — каже Арбатов.

Одним з найнебезпечніших експериментів нових китайських керівників, — твердить Арбатов, — є їхнє змагання перетворити КНР у велику військову силу і стати бодай неформальним союзником Заходу. Така ситуація, на думку Арбатова, могла б витворити неспримливу для СССР атмосферу, який у свою чергу мусів би зміняти цілу систему співпраці з Заходом, бо тоді ледве чи є сенс далі продовжувати політику детанту. „Наприклад", — каже Арбатов, — „який сенс було б нам застановлятися над скороченням військових частин і зброї в Центральній Европі, якщо Захід допоможе Китаєві розбудувати військову силу і тоді створиться новий запальний пункт на Далекому Сході?".

Повер запитав Арбатова, коли Совєтський Союз вважатиме, що Китай став союзником Заходу і чи продаж британських літаків для КНР вважатимуть доказом такої співпраці. На це Арбатов, усміхаючись відповів: „Це був би дуже нерозумний крок зі сторони Великої Британії і він не служив би зміцненню політики детанту. Однак дуже тяжко протягнути лінію розподілу, а скорше це залежало б від загальної політичної настанови на Заході і політичної ситуації в світі".

Політичні спостерігачі думають, що розмова Арбатова була заараніжована з розмислом з метою перешкодити продажеві літаків для Китаю. Як відомо, КНР була зацікавлена в купівлі принаймні 100 британських літаків, які підносяться вертикально в повітря. Така трансакція, вартости 800 мільйонів долярів, дуже допомогла б британській економіці і забезпечила б працю багатьом тисячам робітників. Державний департамент ЗСА, як відомо, у ранішій заяві відмічував, що ЗСА у цьому випадку бажають бути невтральними, але чинно не супротивлятимуться продажеві зброї для Китаю.

В загальному на Заході вдоволені з інтерв'ю Арбатова, яке тривало чотири години, а Едвард Креншав, британський спеціяліст від підсовєтської проблематики, назвав його „дуже цікавою розмовою".

КАРТЕР ЗАРЯДИВ СКРІПИТИ ЦИВІЛЬНУ ОБОРОНУ ЗСА

Вашінгтон. — З достовірних джерел інформують, що президент Джіммі Картер ще минулого місяця зарядив скріпити цивільну оборону Америки на випадок атомової війни із Совєтським Союзом, який протягом останніх кількох років видає приблизно 2 більйони долярів річно на розбудову своєї власної цивільної оборони.

Рішення Президента представляє собою цілковиту зміну в дотеперішній стратегії ЗСА, бо досі вважали, що не оплачується старатися запевнити безпеку великої частини американського населення розбудовою бункерів, бо в нуклеарній війні, мовляв, це неможливо. Однак, зарядження Білого Дому не стосується розбудови підземельних тунелів, схованок і т.п. Нова програма скріплення цивільної оборони має за завдання запевнити, що на випадок нуклеарної війни якнайбільша кількість американських громадян у якнайшвидшому періоді часу буде евакуйована з великих міст, а також мають бути поліпшені заходи для охорони державних і військових провідників, командних постів і засобів зв'язку.

Білий Дім і Департамент оборони вже довший час підтримували становище, що в обличчі зростаючої загрози з боку Совєтського Союзу і з уваги на те, що СССР сам покваппо розбудовує свою оборону, ЗСА повинні скріпити свою цивільну оборону. Натомість Державний департамент і деякі агенції відносно розброєння противилися тим плянам. Однак, як виходить, перемогла концепція Білого Дому і Пентагону.

Група сенаторів ЗСА відвідує Совєтський Союз

Ленінград. — Минулої суботи, 11-го листопада, сюди прибула 12-членна делегація Сенату ЗСА, яка має теж відвідати Мінськ і Москву, а відтак у суботу, 18-го листопада, відлетіти до Будапешту, Мадярщина.

Делегація, що її очолює демократичний сенатор Абрагам Рібікофф із Коннектикату і республіканський сенатор Генрі Беллмон з Оклагоми, має на меті обговорити зі совєтськими лідерами і членами Верховної Ради такі питання, як договір щодо обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ ІІ), заходи відносно замирення на Близькому Сході, проблеми Африки, як теж американсько-совєтську торгівлю і питання пошанування прав людини. Існує можливість, що сенатська делегація, в якій представлені ліберальні і консервативні політичні погляди, зустрінеться в Москві зі совєтським лідером Леонідом Брежнєвим.

Крім Рібікоффа і Беллмона, в сенатську делегацію входять теж демократи Томас Іґелтон із Міссурі, Адлай Стівенсон із Іллінойі, Сем Нанн із Джорджії, Джон Ґленн з Огайо, Джон Дуркін із Ню Гемшир, Денніс ДеКончіні з Арізони та Квентин Бирдик із Північної Дакоти, а з республіканських сенаторів — Джейкоб Джевітс із Ню Йорку, Ричард Швайкер із Пенсилвенії та Пол Лаксалт із Невади.

У ПІДГОТОВІ ДО ТРЕТЬОГО СКВУ ЕКЗЕКУТИВА УККА ВІДБУЛА НАДЗВИЧАЙНЕ ЗАСІДАННЯ

Ню Йорк. — У підготові до Третього Світового Конгресу Вільних Українців, який відбудеться тут в готелі Американа вже з кінцем наступного тижня, від 23-го до 26-го листопада, Екзекутива Українського Конгресового Комітету відбула тут минулої п'ятниці, 10-го листопада, своє надзвичайне засідання, обмірковуючи та вирішуючи ряд актуальних справ і проблем. Засідання, в якому взяло участь 26 членів Екзекутиви, відкрив і ним проводив екзекутивний віцепрезидент Іван Олексин. Пані Іванна Рожанковська, член Статутової комісії СКВУ, поінформувала про суть, ціль та причини ряду пропонованих Комісією змін чи доповнень до статуту СКВУ, що вимагає узгіднення всіх членів СКВУ. Деякі із пропонованих Комісією змін апробовано, а деякі відкинено.

Після відповідної уваги та рішення в справі запляновaного екуменічного Молебня, що має попередити Конгрес, мгр Іван Базарко, адміністративний директор УККА, поінформував про підготову до запланованих конгресових концерту і бенкету, а інж. Євген Івашків, голова метрополітального Відділу УККА, познайомив присутніх із станом підготови до великої конгресової маніфестації.

Екзекутива погодилася на деякі зміни в складі делегації на Третій СКВУ: з уваги на те, що президента УККА проф. Л. Добрянського включено до Почесної Президії Конгресу, а мгра Бориса Потапенка до Секретаріяту, їх місця в делегації УККА займуть пані Слава Рубель, представник молодечих організацій в Екзекутиві УККА, та представник Відділу УККА в Рочестері.

Дебатовано знову справу пропонованих УККА п'ятьох кандидатів на членів Президії Секретаріяту СКВУ з Америки (на попередніх нарадах Екзекутиви на таких кандидатів обрано І. Олексина, мгра І. Базарка, ред. І. Білинського, проф. д-ра Б. Гнатюка та д-ра Р. Дражньовського). Тепер, згідно з інформаціями мгра І. Базарка, УККА і Комітет Українців Канади погодились, щоб в статут СКВУ ввести зобов'язуючу вже на Третьому СКВУ та щоб УККА і КУК, ці дві центральні репрезентації українців на північно-американському континенті, мали в Президії Секретаріяту СКВУ по шість членів і щоб одним із цих шести представників УККА був його віцепрезидент д-р Іван О. Флис, головний предсідник Українського Народного Союзу.

До передбачуваної передконгресової зустрічі представників Екзекутиви УККА і представників Президії КУК у справі намічення складу нового Секретаріяту СКВУ обрано на представників від Екзекутиви УККА І. Олексина, д-ра І. О. Флиса, мгра І. Базарка, ред. І. Білинського та проф. д-ра Б. Гнатюка. Згідно з одержаними вже інформаціями, така зустріч відбудеться в Ню Йорку 20-го листопада.

В дальшому обмірковано і вирішено такі справи, як розподіл кімнат в готелі Американа, в якому відбуватиметься Третій СКВУ, на наради комісій і організаційних надбудов, порядкова служба на Конгресі та ряд інших організаційних і фінансових справ, що їх реферували мгр Іван Базарко, ред. Ігнат Білинський та проф. д-р Богдан Гнатюк.

Окремо обмірковано справу прийняття в члени УККА, як одної із його складових організацій, Асоціяції Українців в Америці. Заяву Асоціяції в цій справі в принципі прийнято з тим, що Асоціяція переведе в своєму статуті деякі достосування, зокрема того місця, в якому Асоціяція окреслюється, як „організація організацій", зміняючи це окреслення на „організацію зі своїми відділами". Згоду Екзекутиви УККА на прийняття Асоціяції в члени УККА — після переведення необхідного достосування до її статуту Асоціяції — мала б остаточно апробувати ще Крайова Рада Директорів УККА, яка матиме своє чергове засідання 16-го грудня ц. р.

На закінчення цього свого надзвичайного засідання Екзекутива УККА рішила висигнувати зі своєї каси 500 долярів та передати їх ЗУАДКомітетові з призначенням для пані Надії Світличної, як також рішено зайнятись організацією фонду на покриття коштів операції і лікування недужої дружини ген. Петра Григоренка. Зі своєї каси УККА висигнував на ту ціль одну тисячу долярів, а другу тисячу пожертвував уже Блаженніший Владика Мстислав, Митрополит УПЦеркви в ЗСА.

Вкінці Екзекутива УККА прийняла до відома та апробувала пропозицію п. Тараса Максимовича на створення нового Відділу УККА на Флориді.

Комбатанти підготовляються до III Конґресу СКВУ

Ню Йорк. — У неділю, 5-го листопада ц. р. комбатантські організації відбули тут засідання в справі підготови до III Конгресу СКВУ, що їх заініціювала Головна Управа Братства 1-ої УД УНА та доручила містоголові Р. Данилюкові сконтактуватися з усіми комбатантськими організаціями.

У нарадах взяли участь: О. Білевич (Об'єднання кол. Вояків УПА), Й. Вишневецький (ОбВУА), Р. Гаєцький (ГУ Братства 1-ої УД УНА), М. Грицков'ян (Т-во УПА ім. ген. Тараса Чупринки), Р. Данилюк (ГУ Братства 1-ої УД УНА), І. Дмитрик (Об'єднання к. Вояків УПА) та В. Стек (Українсько-Американські Ветерани).

Наради, якими проводив Р. Данилюк, проходили в дружній діловій атмосфері. По дискусії одноголосно одобрено плян Головної Управи Братства 1-ої УД УНА влаштувати під час III Конґресу СКВУ панель на тему „Архіви комбатантських організацій та їх використання". Головним доповідачем буде В. Верига, а всі українські та американські комбатантські організації назначать панелістів, завданням яких буде подати інформації про їхні архіви та пляни їх збереження.

Всі присутні підкреслювали, що комбатанти в першу чергу повинні заступати загальногромадські інтереси українського народу. Для координації дій усіх комбатантських організацій слід відбути спільну зустріч комбатантів всіх країн поселення, правдоподібно після панелю, щоб евентуально реактивізувати Світову Раду Комбатантів. Внесок М. Грицков'яна, щоб ГУ Братства 1-ої УД УНА, через нею уповноваженого Р. Данилюка, далі вела підготову до Конгресу від усіх комбатантських організацій, прийнято одноголосно.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАҐУЄ КОЛЕҐІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Коленська, Володимир Левенець, Зенон Снилик, Василь Тершаковець (тепер виконуючий обов'язки голови Колеґії) і Євген В. Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Сумнівний крок

Протягом останніх тижнів поширюються вістки, що уряд президента Джіммі Картера в недалекому майбутньому таки плянує встановити ,,нормальні'' дипломатичні, економічні та інші зв'язки з комуністичним В'єтнамом, зокрема з уваги на факт, що Ганой вже більше не вимагає, щоб ЗСА дали тій азійській країні ,,повоєнну фінансову допомогу'', як це робив раніше.

Старання встановити ,,нормальні'' зв'язки між Вашінгтоном і Ганоєм розпочалися ще за президентури Джералда Форда, а теперішній уряд президента Картера прикладає цій справі навіть ще більше уваги.

Самозрозуміло, що ЗСА повинні старатися мати якнайкращі відносини з якнайбільшою кількістю країн світу, бо нормальні зв'язки, скріплюючи взаємозрозуміння, сприяють справі світового миру. Однак, існує багато причин, чому Вашінгтон таки не повинен встановляти ,,нормальних'' зв'язків з Ганоєм, не зважаючи на те, що в'єтнамський комуністичний режим тепер дещо змінив свої ,,вимоги'' відносно ЗСА.

Америка повинна встановляти добрі відносини з миролюбними державами світу, але комуністичний В'єтнам до цієї категорії країн цілком не належить. Ганой потоптав паризькі мирові договори з 1973-го року і силою зброї завоював Південний В'єтнам, де встановив жорстоку комуністичну диктатуру, а також допоміг встановити комуністичні режими в сусідніх Камбоджі та Ляосі. Таким чином, якщо теперішній уряд президента Картера з великим поспіхом старатиметься ,,нормалізувати'' відносини з комуно-в'єтнамським агресором, то це може потягнути за собою дуже від'ємні наслідки, бо провідники комуністичного табору можуть прийти до висновку, що ЗСА і в майбутньому поспішатимуть з визнанням встановлених силою зброї і насильством комуністичних режимів також в інших частинах світу. Поспіх Вашінгтону щодо ,,нормалізації'' зв'язків з Ганоєм може стати заохотою для комуністів розпочинати чи продовжувати свою агресивну діяльність на інших обширах світу.

Крім того, визнання американським урядом тоталітарного режиму в Ганої скріпить престиж комуністичного ,,уряду'' і спричиниться до посилення марксистської диктатури у В'єтнамі. Це підкреслюють найновіші втікачі з В'єтнаму, які тисячами тікають до сусідніх некомуністичних країн, і які, описуючи терор у В'єтнамі, закликають Вашінгтон не встановляти нормальних зв'язків з Ганоєм.

У додатку, В'єтнам тепер має підтримку Совєтського Союзу, з яким недавно підписав ,,договір дружби'', а натомість між В'єтнамом і комуністичним Китаєм, теперішнім запеклим ворогом Совєтського Союзу, відносини дуже напружені і часто доходить до збройних зударів. Якщо уряд президента Картера плянує поліпшити свої зв'язки з Пекіном, щоб таким чином зменшити небезпеку для світового миру з боку Москви, то навряд чи повинен Вашінгтон ,,нормалізувати'' відносини з Ганоєм, який є ворогом комуністичного Китаю. Хоча в майбутньому ситуація може змінитися, то під сучасну пору комуністичний Китай ще представляє собою меншу загрозу для Америки і цілого вільного світу, ніж Совєтський Союз.

Прихильники ,,нормалізації'' зв'язків з В'єтнамом підкреслюють те, що Ганой вже більше не видвигає передумови, щоб Америка дала В'єтнамові ,,повоєнну фінансову допомогу'' і протягом останніх кількох місяців передав у руки американських чинників тіла кільканадцятьох ,,пропалих без вісті'' американських вояків, які загинули під час війни в Індокитаї. Ці аргументи прихильників встановлення ,,нормальних'' зв'язків з Ганоєм непереконливі, бо комуно-в'єтнамці вже давно знають, що Америка все одно не погодиться і не плянує дати В'єтнамові жадної ,,повоєнної фінансової допомоги'', бо Ганой своєю агресією проти сусідів і терором відносно власного населення не заслужив собі на жадну допомогу. Щодо передання тіл ,,пропалих без вісті'' американських вояків, то загально відомо, що це тільки черговий пропаґандивний крок, який має на меті здобути ,,приязнь'' Америки, бо комуністичний В'єтнам находиться в збройному конфлікті з двома комуністичними сусідами, а саме, Китаєм і Камбоджею.

Отже, як бачимо, аргументи проти встановлення ,,нормальних'' зв'язків з В'єтнамом набагато сильніші, ніж за ,,нормалізацією'' відносин.

Британський уряд одержав вотум довір'я

Лондон, Англія. — Британський уряд меншости, під керівництвом прем'єр-міністра Джеймса Каллагена, одержав в кінці минулого тижня вотум довір'я в Палаті Громад і це дасть можливість урядові залишитись при владі бодай до весни 1979 р. і не треба буде розписувати нових парляментарних виборів вже тепер, як цього домагалися консерватисти. Політичні спостерігачі висловили думку, що якщо б сьогодні відбулися вибори у Великій Британії, то Лейбористська (Робітнича) партія Каллагена потерпіла б напевно поразку у зв'язку з багатьма контроверсійними справами і тяжким господарським станом у країні. За висловом довір'я голосувало 312 послів Палати Громад, проти — 300. Таким чином, урядова партія здобула 12 голосів, не конечно членів Лейбористської партії, які противилися вимозі консерватистів про негайне скликання парляментарних виборів у Великій Британії ще цього року.

Очевидно, якщо голосування в Палаті Громад було б випало на користь Консервативної партії, Каллаген був би змушений розв'язати парлямент і заповісти вибори, що було б некорисним під теперішню пору ані для Лейбористської партії, ані для економіки країни. Тому, що справа голосування була, принаймні для урядуючої партії, дуже важливою справою, керівники Лейбористської партії робили все можливе, щоб у голосуванні взяли участь усі члени Палати Громад, навіть ті, які були відсутніми чи хворими. Таким чином, уряд і партія врятували, бодай на деякий час, престиж уряду і одержали можливість відповідно підготовитись до парляментарних виборів.

Василь Федорончук

НЕВТРОННА БОМБА НА ТЕРЕЗАХ „РІВНОВАГИ ТЕРОРУ"

Рим. — Після кількамісячної „летарґії", проблема невтронної бомби повернулася на дипломатичну сцену саме напередодні поїздки державного секретаря Сайруса Венса до Москви для переговорів САЛТ II. У половині жовтня американський уряд повідомив, що президент Картер рішив започаткувати здійснювання програми „технічного оновлення" деяких типів нуклеарної зброї, щоб уможливити їхнє „перетворення" в невтронну зброю. Одночасно Білий Дім уточнив, що він не змінює позиції, прийнятої Картером в квітні ц. р., що полягала в рішенні тимчасово відкласти виробництво невтронної бомби.

У практичній площині значення цього заходу полягає в тому, що Білий Дім бажав вказати СССР, европейським союзникам і американській громадськості, що якщо Президент не вирішив на користь невтронної бомби, він і не вирішив за зречення, і тому має намір зберегти відкритим на майбутнє вибір виробляти нову зброю.

Чому обрано момент для оголошення рішення Картера якраз напередодні розмов Венса у Кремлі? У вузькому значенні не існує сполучення між проблемою невтронної бомби, яка є тактичною зброєю, і переговорами САЛТ, котрі стосуються виключно обмеження і контролі стратеґічної зброї. Але в загальніших рамках легко збагнути логічний зв'язок між питанням „ґльобальної рівноваги" між двома суперпотугами і питанням різних „реґіональних рівноваг". Проблема невтронної бомби входить в дискусію про успішнішу стратегію для оборони Західньої Европи і отже про вагу, яку „европейський фактор" мусить мати в ширшому рівнянні совєтсько-американської „рівноваги сил".

У світлі такого стану слід розглядати значення проблеми і пояснювати вищезгадане повідомлення Картера. Дискусія про невтронну бомбу триває майже рік.

Прихильники нової зброї представили її як ,,чисту бомбу", щоб підкреслити, що вона має куди менші нищівні наслідки ніж атомові бомби нормального типу, тоді як опоненти відповідали іронічною насмішкою, означаючи її „суперкапіталістичною зброєю'', бо вбиває людей і, залишаючи непошкодженими будинки, заощаджує таким чином власність.

Треба зазначити, що коли в квітні Картер рішив був відкласти виробництво невтронної бомби, кремлівські керівники мабуть робили собі деякі ілюзії, що велика пропаґандивна кампанія, кинута і керована Москвою проти нової американської зброї, осягнула була успіх.

В дійсності, рішенням Картера ЗСА просто поставили були Совєтському Союзові пропозицію: ми припиняємо виробництво невтронної бомби, а ви взаміну скоротіть ваші військові програми на европейському фронті. Совєти не прийняли пропозиції й не зменшили своєї програми. Навпаки, вони були ймовірно переконані, що пропозиція Картера не була пропозицією, а зреченням. Утверджував їх у цьому переконанні напевно відгук організованої ними в усьому світі кампанії проти невтронної бомби. Тим часом Червона армія зосереджувала всі свої зусилля на будові тактичної й нуклеарної сили, скерованої проти Західньої Европи. Вона виготовила нову балістичну ракету середнього засягу, СС-20, безконечно небезпечнішу для безпеки Західньої Европи, ніж американська невтронна бомба для безпеки СССР. Проте, всі так звані „прогресивні" европейські сили, насамперед комуністи, організовані й маніпульовані Кремлем, маніфестували проти цієї бомби.

Нове рішення Картера уможливити перетворення деяких типів американської атомової зброї в невтронні бомби показує, що справжнім ,,вузлом'' совєтсько-американських переговорів про озброєння, включаючи стратеґічне озброєння, є не так безпека двох великодержав, як безпека Західньої Европи, або радше можливість, щоб СССР міг фактично здійснювати в ній право до „обмеженої суверенности".

Отже, суттєвий вузол дискусії на тему невтронної бомби є політично-стратеґічного характеру, себто вплив невтронної бомби на „рівновагу терору", на яку парадоксально спирається нині світовий мир.

Арґументація прихильників невтронної бомби така: СССР має сьогодні в Европі виразну перевагу в галузі конвенціонального озброєння (3 проти 1, коли брати до уваги ділянку танків). Збереження рівноваги залежить таким чином від можливости союзників ужити тактичну атомову зброю проти війська-агресора, якби воно заломило атлантійську обороноздатність. Але трудність полягає у факті, що вживання нормальної атомової зброї проти совєтських військ

(Закінгення на стор. 4)

І. Вовчук

В 45-ТУ РІЧНИЦЮ ГОЛОДУ В УКРАЇНІ

(Слово на Жалібній Маніфестації української громади в Торонто, уряджений Відділом КУК 29-го жовтня)

III

Наступ на село переводили за мирних часів за урядовими настановами. Закон від 7 серпня 1932 року став на диспозицію в голодовій облозі. ,,Закон про охорону майна'', як названо ту диспозицію, велів ,,повести рішучу боротьбу з протисуспільними кулацько-капіталістичними елементами'', прирівнюючи їхні злочини до державних, за які каралося розстрілом або позбавленням волі на 10 років.

Протисуспільні вияви — поняття дуже широке. Коли батьки зберігали зерно для дітей, їх зачисляли до протисуспільних кулацьких прихвостнів. За розкрадання колгоспно-кооперативної власности закон велів ,,застосувати, як міру, судові репресії'' — розстріл і конфіскацію майна. Для охорони колгоспної власности — ланів, споруджували вежі, заввишки біля 100 метрів, з яких активісти охороняли колгоспну власність, щоб голодні не зрізували колосків і не відгортали картоплі. За зірвані колоски чи назбирані на стерні каралося, як за державні злочини.

Не перевелися ще люди, що вважають большевизм інтернаціональним і не добачають, що голодова облога України була етапом у московсько-большевицькій війні проти національної ідеї, що виявилася в національно-культурному житті нації і в імперському комплексі, в якій силою втиснуто Україну і скуто імперськими обручами. Можуть сказати, що закон від 7-го серпня видано для СССР. Так, закон був всесоюзним, але застосовували його головним чином в Україні, етнічна Росія не зазнала жахів його, бо там ще тільки починалась колективізація, а українське селянство сколективізоване в 1931 році. Колективізацію в етнічній Росії переводилось значно обережніше, а в партійних директивах заборонялося застосовувати в нечорноземних районах успішну практику її в зернових районах.

Більше як півстоліття минуло, як большевицька Росія, вибивши зброю з рук, завоювала УНР і включила Україну в імперський комплекс. Відчуживши українське селянство від землі, московсько-большевицький уряд тричі організовував голод в Україні, виморюючи голодом населення. Це стало засобом у боротьбі проти української національної ідеї. Через фізичне знесилення населення большевицька тиранія намагається упокорити духа, що кличе націю до боротьби за державно-політичну волю і свободу людську.

Знесилений вставав наш нарід після 1921 року. Ледве живий підводився він з голодової облоги 1932-33 років. Посічений і порубаний, ще не загоївши ран останньої війни, як в 1946-1947 роках голодні люди на Донеччині пекли хліб з лободи, а Поділля й Дніпропетровщину рятували від голоду селяни західніх областей, ще не було до кінця сколективізоване село.

А в 60 роках нація, наперекір плянам творення абстракції — совєтського народу, в національному піднесенні виробляє свій шлях до здобуття державної волі і свободи людської. За окресленням поета В. Симоненка:

Ніхто не переклеслить
мій народ!
Пощезнуть всі
перевертні й приблуди
Горди завойовників-
заброд!

Багато горя зазнав український нарід, скутий большевицькими обручами в імперському комплексі СССР. Але й Москва не здобула перемоги. Імперські протиріччя не зменшуються, а їх стає щодалі, то більше. Як і сорок п'ять років тому при будові соціялізму, так і нині, при будові комунізму, ,,боротьба за хліб'' була і є першочерговим завданням партії. Як тоді, так і нині хліб допомагає збирати військо і мобілізоване міське населення. На липневому пленумі ЦК КПСС Брежнєв, бідкаючись, що багато областей України не виконують планових завдань по зернові, вимагав, щоб партійна знать тиснула. Обіцяв, що як зберуть через десять років по тонні на душу населення, тоді партія наблизить забезпечення продуктами харчування, згідно з науково-обґрунтованими нормами.

Схиляючи голови перед жертвами, замореними голодом, у скорбі пізнаймо корінь лиха, прозріваймо, щоб не бути обдуреними. Нації творяться не тільки в переможних битвах, а й горе цементує національні спільноти, коли пізнають його причини і одностайно стануть до боротьби, об'єднані національною ідеєю. Трагедія, що її зазнала нація 45 років тому своїми розмірами нагадує Полтавську. Після Полтави, як говорив поет, ,,воєводи — Петрови собаки рвати й кусати'', а нині те роблять пси Брежнєва, вигріті в сталінському гнізді. Пригадується Шевченкове бачення. Роздумуючи над Полтавською трагедією поет в поемі ,,Іржавець'' говорить:

Нарадила мати
Як пшениченьку
пожати,
Полтаву достати!

Ой, пожали б якби були
Одностайно стали,
Та з хвастовським
полковником
Гетьмана єднали.

Шукаймо і творім одностайність спільноти, подолаймо політичну декомпозицію, бо в ній звужується національна ідея і самі себе боремо. Незабаром III СКВУ. Спроможімось постановити на ньому, щоб уся українська спільнота в світі в один день з року в рік в жалобі молилась за замучений в голодовій облозі України.

[Кінець]

Василь Лев

СІМДЕСЯТИЛІТТЯ ПРОФЕСОРА Д-РА ВОЛОДИМИРА ЯНЕВА

Довгий вік простелився в житті професора Володимира Янева, ректора Українського Вільного Університету. Радощами і смутками виповнив його трудолюбиве життя, багате в різнородні важливі події в особистому, громадянському та науковому житті.

Дещо з особистого Достойного Ювілята: Володимир Янів народився 21-го листопада 1908 року у Львові, в сім'ї гімназійного професора. В дитинстві стратив матір, бачив її тільки на світлинах, які дбайливий батько й родина показували дитині, юнакові й дорослій лідині. І життьові обставини і місяць листопад спричинювали гарт духа, силу волі, кристалізування характеру юнака, який під опікою батька й родини виростав у любові до рідних, людини взагалі і зокрема до народу. Десятирічний юнак разом із батьком переживав радощі і невдачі великого зриву до волі і самостійности. Батько пояснював причини невдач, і хлопець зрозумів, що тільки національна свідомість, сильна воля і посвята та чин ведуть до здобуття незалежности і суверенности своєї держави. Тому вже як учень гімназії активізувався він у діях молоді, що в першу міру через працю в школі та національну самоосвіту посвячували своє знання і роботу для визволення батьківщини з-під ворожого ярма. Не легка була ця праця, молодь спротивлялася чужій владі. Так гартувалася вона в праці для свого народу, кристалізувалися її характери, серед неї і Володимир Янів. Він активізувався теж в працях Пласту. Всі приготовлялися до нового збройного чину.

Роки минали. Володимир Янів скінчив гімназію, почав студії філософії у Львівському університеті. Студіював пильно з перервами під час побуту в польських, згодом і німецьких в'язницях. Закінчив студії ступнем доктора філософії в берлінському університеті. Промоційна докторська присяга спрямувала його на науково-педагогічну працю в Українському Вільному Університеті, яку почав старшим асистентом при катедрі філософії і поступнево дійшов до ранґи звичайного професора в 1963 році. У тому часі займав різні академічні пости, та не тільки в УВУ. В роках 1961-1964 був продеканом Філософічного факультету. У роках 1964-1968 — директор Делеґатури УВУ у Франції, від 27-го квітня 1968 року з перервою — ректор УВУ по сьогодні. Попри ректорську працю, якій віддався всеціло, займає також інші відповідальні становища. В роках 1947-48 — викладач психології в Духовній Семінарії на Гіршбергу, з 1963 надзвичайним, а з 1965 звичайний професор Українського Католицького Університету ім. св. Климентія Папи в Римі і в роках 1965-1970 — декан Філософічно-гуманістичного факультету того ж університету. Як ректор УВУ, крім науково-педагогічної і видавничої праці цієї ж інституції, приклав усіх старань до закупна нового, пристосованого до вимог науково-педагогічної праці, будинку при вулиці Пінценавер у Мюнхені. За його стараннями Блаженніший Патріярх Йосиф дав велику суму грошей, майже повну ціну будинку, розуміючи, як добрий господар, потребу Університетові мати власне приміщення, конечне для зорганізування й розгорнення праці нашої єдиної в вільному світі високої школи, що плекає справді вільну науку. На сторожі такої високої школи стоїть він разом із висококваліфікованим професорським колективом. Ректор Янів провів у життя авдиторне навчання в УВУ, потрібне для повноякісного розвитку високої школи. Ректор Янів дбає про постійне видавання УВУ — том Наукових збірників, серед яких заслуговують на спеціяльну увагу зредаговані ним нау-

(Закінгення на стор. 6)

Михайло Кушнір

ПРОБЛЕМА ЖИВОЇ ТРАДИЦІЇ

[4]

Починає нині визрівати переконання, що надто однобічно, неслушно підвищено, з двох форм оставання минулого, тільки цю одну, що основується на досліджуванню і пам'ятанню. Тяглість культурного життя зберігається не тільки при допомозі знання про це, що минуло, але зберігається теж утримування у життю цього, що було. А навіть значно глибше і ліпше зберігається ця тяглість між вчора й сьогодні завдяки цьому, що сьогодні живемо так, як ми жили вчора, ніж завдяки цьому, що знаємо і пам'ятаємо про звідкіль інде байдуже минуле. Істотний і тривалий зв'язок між вчора й сьогодні основується на посвояченнях, глибших ніж ті, які створюють знання і пам'ять. Є це посвоячення, що зв'язують звичаєм, устійненим стилем життя, структурою мислення, способом відчування. Посвоячення цього типу відіграють вирішальну ролю в підтримуванню тяглости й суцільности життя одиниць і народів. І саме в цих посвояченнях виявляється сила минулого, яке ще живе, яке — не один раз — завжди живе.

Визнання, що життєва форма оставання минулого може мати більшу вартість ніж пам'ятева форма, веде до вагомих консеквенцій. Воно означає передусім скріплення довір'я до сил і можливостей біжучого життя, віру в вартість нової культурної творчости. Шлях до культури веде не тільки — а може навіть і ненайкраще — почерез знання про давній доробок, але через формування біжучого життя згідно з сучасними змаганнями й ідеалами, а на основі минулого, яке живе в теперішності. А втім кожна велика культура жила здійсннюванням власних вартостей, дисциплінуванням особовости, візією нового життя, а не наслідувальним оживлюванням у собі переказаних вартостей. Підкреслення значення, яке має оставання минулого в дійсному житті, веде до нового оцінювання одиниць. Тоді ставиться вимогу внутрішньої суцільности, а зокрема згідности між поступуванням і знанням, яке посідаємо. Вартість життя одиниці не можна міряти запасом посідання нею відомостей про минулі добра. Цю вартість міримо реалізаційною здібністю, справжнім і відповідальним зворушенням, свідченням собою минулого, яке триває. Це вимагає сильнішого наголошення активного боку людської природи, моментів характеру й обичаю, а не тільки інтелекту. Знання може завести нас усюди, можемо і мусимо тільки в одному, окресленому долею, місці, часі і просторі, даючи самим собою вираз минулого, яке завдяки нам триває і остає в теперішності. Ніхто не вибирає собі батьківщини. Таким чином підкреслювання ваги минулого, яким живемо, означає наголошення ролі національного звичаю і ролі обов'язків, зв'язаних із конкретною історичною ситуацією, означає вищість реальних, зобов'язуючих, органічних форм життя над довільністю виключно інтелектуального вибору і поверхового переживання різнорідних минулих вартостей.

І врешті зрозуміння ваги, яку має ця друга форма оставання цього, що минуло, веде до нового розуміння збірного життя. Вартість звичаю й обов'язку є спільною мірою для всіх, незалежно від маєтку й освіти. Є мірою, яку витримує проста людина, зв'язана з рідною землею любов'ю праці й власности, яку повинен витримати теж і вирафінований інтелектуаліст, коли має жити відповідально. З цього становища починаємо розуміти, що тяглість культури вдержується не тільки завдяки цим нечисленним, які витривало глядять у минуле і пильнують пам'яттю, щоб його доробок не пішов у забуття, але і завдяки цій великій масі, яка в окресленому місці, часі і просторі, на землі своїх батьків веде щоденне життя, сповнене труду й витривалости, життя, яке — багатократно подібно супроти противенств — зберігає мову, віру, звичай і характер предків. Бо не тільки в книжках і музеях зберігається від непам'яті дорібок давніх віків. Може краще і глибше, може навіть справедливіше і з більшою ретельною пошаною зберігається — принаймні частина цього дорібку — в реальному і щоденному стилі життя наростаючих поколінь народу.

Противенства і гармонія між формами оставання минулого

Зріст значення життєвих форм оставання минулого становить новий факт у свідомості сучасної епохи. Він спричинює зростаюче напруження, конфліктів між цими обома формами. Але з хвилиною, коли перестає вистачати антикварно-ерудитний стосунок до минулого, і коли водночас зростає потреба шукати в актуальному житті зв'язок із давниною, виростають перед нашим поколінням нові й вагомі завдання: проаналізувати щиро й у тій щирості майже немилосердно та безпощадно, яке минуле живе в нас і почерез нас — насправді, якому минулому даємо вираз у нашому щоденному буттю і в наших змаганнях; сконцентрувати історичні досліди на шляхах, які будуть визначені в процесі тієї аналізи сучасности; підпорядкувати досліди пережиттям і чинам, що актуалізують окреслене минуле, осягти завдяки здобуваного знання поглиблення реальних і відповідальних актуалізацій.

Змагаючи до згармонізування обох форм оставання минулого, звільняємо поняття традиції від небезпек, які йому — принаймні від сторіччя — дуже сильно загрожували. Від небезпеки історизму, який, трактуючи ціле минуле як традицію, відбирав їй елемент вартости, що зобов'язувала до окресленого типу життя, а також від небезпеки антиісторизму, який згідно з проспективною поставою не доцінював взагалі значення традиційних пов'язань.

Із цих небезпек виростає поняття традиції як засадничо пов'язане зі сферою минулого, яким живемо, і сягаючи в пам'ятеве минуле настільки, наскільки воно є а дійсному зв'язку з духовим змістом діючого покоління.

Використана література:

1. Benedetto Croce: „La storia come pensiero e come azione", ed. Laterza, Bari, 1954.
2. Ernst Troeltsch: „Der Historismus und seine Probleme", 1922.
3. Ernst Troeltsch: „Der Historismus und seine Überwindung", 1924.
4. K. Heussi: „Die Krisis des Historismus", 1932.
5. N. Mühlenfeld: „Politik ohne Wunschbilder, — die Konservative Aufgabe unserer Zeit", 1952.
6. Y. Bury: „Idea of Progress" (New York, 1932).
7. E. Spranger: „Kultur und Erziehung", 1928.

[Кінець]

ШЛЯХ МОЛОДІ

Голова ЦУ СУМ мгр О. Коваль промовляє на пленарній сесії.

Вітаємо Делеґатів на XI Світовий Конґрес СУМ

Вітайте!

Крайова Управа Спілки Української Молоді Америки щиро вітає всіх делеґатів на XI Конґрес СУМ-у, який відбудеться 17-го, 18-го, 19-го листопада ц.р. на оселі в Елленвіллі. Ми вітаємо і запрошуємо до участи в Конґресі ширше членство нашої Спілки, як рівнож представників наших братніх молодечих організацій, ідеологічних товариств та всіх, зацікавлених у виховному процесі української молоді і нашого юнацтва. Перед нами стоїть цілий ряд питань, до яких мусимо зайняти становище і винести рішення на майбутнє. На рідних землях окупант насильно денаціоналізує українське молоде покоління і старається з них зробити новітніх яничарів. Українськими культурними діячами ворог заповнює концтабори, психіятричні заведення і тюрми. Народовбивство проходить на наших очах і до цього ми мусимо зайняти зобов'язуюче становище. На еміґрації, проте, денаціоналізація поширюється, хоч і до того ніхто не примушує.

Тисячі наших братів і сестер синів і дочок стоять осторонь українського життя і поволі потопають у чужому середовищі. Ми мусимо знайти методи, щоб допустити до добровільної денаціоналізації і врятувати здоровий елемент для української нації.

В іншому місці цього числа перелічено цілий ряд питань, над якими нам треба задержатися, продискутувати і винести постанови, постанови гідні нашої Спілки, постанови, які мусітимемо виконати на протязі наступних п'ятьох років.

Віримо, що всі делеґати приїдуть приготовані, щоб розв'язати ці проблеми. Віримо, що делеґати, виховані в Спілці, а багато народжених поза містами української землі знайдуть нові методи, щоб довершити завдання і цілі Спілки Української Молоді.

Усім делеґатам бажаємо успіхів у переведенні Конґресу для добра не тільки самої Спілки, але для добра поневоленого українського народу, щоб прискорити його воскресіння.

Крайова Управа СУМА

Посилити дію

(В.Л.) Одинадцятий Конґрес Спілки Української Молоді відбувається у винятково тяжких часах для українського народу на Батьківщині і українців на поселеннях у вільних країнах світу; часах, де боротьба за володіння у світі стала особливо жорстокою, бо комуно-московські імперіялісти, заохочені дотеперішніми успіхами і угодницькою політикою детанту, повели всіма шляхами наступ на українство, з метою не тільки знищити провідну верству українського народу, але також накинути йому чужий суспільний лад, позбавити його прикмет окремішности, влити 45-мільйонову націю із тисячилітньою культурою і державницькими традиціями в чуже совєтське (читай московське) море.

Цим намаганням московських окупантів завжди протиставився український народ, а зокрема українська молодь у підневільній Україні і діяспорі. Спілка Української Молоді, доцінюючи значення такої боротьби, все шукала організованих форм протиставлення намаганням комуно-московських окупантів діючи у свідомості, що тільки об'єднана і разом згуртована українська молодь, надхнена високою ідеєю, може бути корисною для своєї нації. Від цієї зорганізованости, ідейности і свідомости нашої молоді залежатиме, як виглядатиме завтрішній день, як представлятимуться наші справи на зовнішньому і внутрішньому відтинках, як проходитимуть виховні й інші програми.

Цими засадами керувалися ті, які 32 роки тому відновляли на чужині Спілку Української Молоді, яка під кличем „Бог і Україна" діє сьогодні майже в усіх країнах нашого поселення, сповняючи заклик Воюючої України з 1948 року, що став для неї стимулом для праці і змагань за привернення самостійницьких актів, якими український народ заманіфестував своє бажання жити самостійним й незалежним життям у своїй Державі.

Очевидно, вихідною точкою всієї діяльности Спілки мусить бути допомога борцям руху спротиву в Україні і у цій та інших ділянках СУМ шукатиме співпраці з усіма українськими церковними, політичними, громадськими, а передовсім молодечими організаціями на поселеннях, діючи у переконанні, що така співпраця створить передумови для зформування великого й сильного протимосковського фронту й ефективної допомоги тим силам в Україні, які стоять у передових рядах боротьби з жорстоким окупантом.

Інших шляхів у сьогоднішніх обставинах немає, бо коли ми пристанемо до інших — морально загинемо, втратимо свою індивідуальність, станемо духовими рабами чужих ідей, розминемося із нашими основами цілями.

У тому дусі повинні проходити наради XI Конґресу СУМ, який є не тільки форумом для обговорення проблем Спілки, але й для висловлення думок в інших спільних справах, бож Спілка становить собою складову частину великої української зорганізованої громади.

Члени Центральної Управи СУМ і частина учасників X Конґресу.

НА СТОРОЖІ СПРОМОЖНОСТЕЙ...

(Думки з приводу XI-го Світового Конґресу СУМ)

Швидким темпом наближається Світовий Конґрес СУМ, XI-ий з черги, а з ним і довгоочікувана конфронтація думок та досвіду делеґатів з трьох континентів і семи країн діяльности СУМ. Передконґресові комісії, а саме організаційно-оперативна (Канада), організаційно-технічна (Америка), організаційно - статутова (Німеччина), мандатно-номінаційна (Великобританія) та фінансово-бюджетова (Німеччина) вже від довшого часу розгорнули свою діяльність, щоб пробробити, передискутувати і подати свої цінні висновки Конґресовим комісіям або форумові Конґресу і тим улегшити хід самих нарад. ЦУ СУМ доклала зусиль, щоб через обіжники та внутрішній орган комунікації „Наші Справи", ч. 23 подбати про інформативне роз'яснення ряду тем і проблематики, що мала б бути заторкнена прелеґентами на самому Конґресі. Випуск матеріялів з X-го Світового Конґресу СУМ, що становить собою перепис з магнітної стрічки перебігу нарад цілого Конґресу в об'ємі 210 сторінок послужить інформативним середником у підступі і оцінці низки пробробленої проблематики і даватиме можливість уникнути непотрібних повторень, а служитиме підставою для пошуків нових розв'язок ефективнішої діяльности нашої Спілки.

Помимо деяких позитивних осягів нашої Спілки у цій каденції, XI-ий Світовий Конгрес мусить заторкнути проблеми структуральної надбудови нашої Спілки, як і проаналізувати організаційні середники для скріплення нашої дії у семи країнах її діяльности. Звіти Крайових управ, які на своїх теренах є конфронтовані з постійною діяльністю осередків, звіти Голови і членів Центральної Управи, що по лінії своєї проблематики відвідали велику кількість сумівських осередків — послужать стрижнем оцінки потенціялу нашої великої Спілки, бо тільки на сторожі можливостей та активної провірки пробробленої праці можна робити аналізу і скеровувати сумівську діяльність у безпечне русло, яке ґарантуватиме СУМ-ові не застій, а розвиток.

Строкатість росту нашого членства — успіхи в одних країнах, упад членства у других, зобов'язують нас до застанови над причинами цього явища. Несамовистачальність менших осередків розпоряджати відповідним виховним складом применшує дуже часто важливість виховної праці з причин аномалій, які заіснововують у виховній роботі. З тих причин виховна робота стає доповнюючою діяльністю до програм фізичного виховання, бо, на жаль, брак кваліфікованих виховників змушує осередки до такого роду діяльности.

Два важні чинники ще не одержали відповідного насвітлення на сторінках української преси та на форумі молодечих організацій: справа мішаних подруж та навали чорного населення по містах. Мішані подружжя, це — явище, що набирає все грізніших розмірів і з цього боку ми його повинні оцінювати. Незнання мови у дітей, конфлікт двох світів і двох Батьківщин, українського середовища та середовища дитини, роблять працю сумівського виховника дуже трудною. Кожна дитина вимагає своєрідного підходу і тому мовне питання, як і духовий ріст дитини, мають бути належно оцінені виховниками, які борються за духовість кожної дитини. Мішані подружжя більш ніж українські подружжя стоять перед загрозою переходу від свідомого засвоєння української духовости і культури до чистого механічного сприймання їх, виключно, як культурного надбання. Тут і виринає питання — чи нам у праці з молодшим і старшим юнацтвом, які достатньо не володіють українською мовою не дозволити на новий підхід, а саме, форми експериментування, мовою країни хоча б, у початковій стадії інтеґрації дітей у нашу сумівську спільноту? Ці форми мали б, очевидно, бути обмеженого характеру і тільки виїмково допущені при наявній потребі. Це дало б можливість підтягнути молоду одиницю, збільшити знанням української проблематики і культури. Надіємося, що ці легко нами заторкнені проблеми ввійдуть як складник до проблематики виховного змісту, в якій прелеґенти аналізуватимуть програму і дидактику СУМ, як і питання здійснення теоретичних концептів СУМ.

Вік, якому ми замало приділяємо уваги — це вік старшого юнацтва від 16-18 літ. Брак підручників для старшого юнацтва не є причиною їхньої неактивности, хоч існування таких підручників улегшило б значно працю виховника. У цьому віковому періоді рішається настанова юнака-юначки до дальшої праці в СУМ-і. Завершення психічного росту та переходу до зрілости людини вимагає притаманного підходу до психічного розвитку і сприймання кожної дитини зокрема. Лиш в той спосіб можна буде їх зацікавити вітальними вартостями нашого українського життя, значенням громади, українським організованим життям, рухом опору, нашою ідеологією та ієрархією вартостей, що з цього випливають.

Інновацією, що себе виправдала, було уведення поняття дружинника у структуру нашої Спілки. Дружинник — це дійсний член СУМ-у, у віці від 18 до 35 літ, який активно формує власний характер і світогляд за поміччю вишколу по гуртках, а таки, найбільше самоосвітньою працею над собою. Потреба обдумати формальні рамці для передання виховного змісту передбаченого Правильником Дружинників більш ніж коли на часі, бо дотеперішні теоретичні рамці діяльности дружинників не охоплювали більшости дружинників. Сьогодні вікова прогалина між сеньйорами і дружинниками затерта повністю, бо дружинники мають своїх представників у своїх рядах з кожного свого річника, і вже подекуди існує перехід дружинників у лави сеньйорів. Дружинник — в стадії школення, — а це творить окрему дійсність. Тому й назва дружинника найкраще підходить для окреслення самої діяльности дружинника, як і його вікових рамок. До цього ще додамо аспект політичної освіти, який виринув в останніх двох роках і набрав в наш час гостро-актуального звучання. Живемо серед нашого довкілля не відрубним життям — щоденно ми конфронтовані з проблемами світу і ідеологіями різних течій. Нас, сумівців, зобов'язує християнський світогляд, морально-етичні засади поведінки та щабельна ієрархія вартостей, що з цього випливає.

Ідея української державности є незаступимим дороговказом нашого життя. Вищезгадані поняття творять тяглість праці, контакт між молодшим і старшим поколінням, одним словом, органічну єдність серед вікової розбіжности. Ми почуваємо себе частиною великої Нації, отих „живих, мертвих і ненароджених", складовою частиною українського народу і як такі, мусимо безупинно зглиблювати нашу духовість, опановуючи українську духовість минулого і сучасного. Серед розкладницьких масово-модних форм комуністичних течій, марксизму, ленінізму, троцькізму, єврокомунізму, націонал-комунізму і їхніх гібридів — дружинник може без відповідної оцінки і знання власної духовости розгубитися. Ідеологічно-суспільно-політичний вишкіл стає конечністю. Конґрес СУМ-у повинен заанґажувати сеньйорів з відповідною освітою як керівників отих ідеологічних гуртків і застановитися, яким чином знайти підтримку від братніх організацій Визвольного Фронту, щоб поставити до диспозиції дружинників величезний капітал знання і досвіду зрілих політичних діячів з ООЧСУ, ЛВУ, Сеньйорату ТУСМ-у і тим піднести рівень ідеологічного знання дружинника. Вклад наших наукових діячів був би дуже побажаний. Якщо ми дійсно дорожимо будучим нашої Спілки, нашим завданням є подбати, щоб дружинники перенимали позиції сеньйорів зберігаючи ідейну чистоту цих позицій і такими їх передавали наступним поколінням.

Пізнавши свою духовість, дружинник може включитися у проблематику національних і людських прав в Україні. Боротьба в обороні Нескорених нашої Нації містить у собі ще багато необговорених спроможностей для власної активізації та для широкого оприлюднення серед чужинецького світу кривд заподіяних українському народові на всіх щаблях його духових надбань. Співпраця різних комітетів доведе до кристалізації та до набуття великого вахляру знання української проблематики так потрібної для використання у нашому внутрішньому виховному процесі та для інформації чужинців. Ця діяльність утвердить у дружинника почуття українськости, приналежности до української великої спільноти і зробить його дійсною українською одиницею, монолітнім ядром — носієм тривкости та охоронцем української духової спадщини.

Важливою проблемою, що має стати на денний порядок світового форуму це питання справнішого функціонування Центральної Управи як керуючого, координуючого і екзекутивного тіла. Обставини праці кожної країни, де СУМ діяльний, є дуже специфічними і вимагають не децентралізації, а жвавішого контакту ЦУ з КУ, щоб підняти рівень сумівської активности, інформативности та плинности виміни думок і проблем, що існують по осередках. Центральна Управа більш ніж коли мусіла б зберегти функцію справного координатора та унапрямлюючого тіла, маючи можливість бути екзекутивним тілом постанов Конґресу, як і також дбаючи про функціональність Конґресових рішень і виконання їх Крайовими Управами. Ця проблема вже була заторкнена X-им Світовим Конґресом СУМ, але справжньої розв'язки до неї все що треба повертатись у шуканні цього питання.

О.Р.

Працює Комісія юнацтва, реферує мґр Є. Гановський.

О. Коваль

ПЕРЕД XI-ИМ КОНҐРЕСОМ СУМ

X-ий Світовий Конґрес СУМ з 1973 року, що відбувся в часі II Конгресу СКВУ в Торонто, обговорив і вирішив чимало питань для практичної праці цілої Спілки. Деякі питання залишились, однак, відкритими і їх намагалися розв'язувати в ході самої праці виконні органи СУМ на всіх щаблях нашої організаційної структури. За тих п'ять років виринули також нові проблеми і ускладнення, які мусітимуть бути предметом розгляду на Конгресі, рядом з тими, що повторяються, але вимагають нового підходу і нових рішень.

Очевидно, в міжчасі зайшли зміни в Україні і серед нашої спільноти у вільному світі.

Внутрішнє положення української еміґрації еволюціонувало в напрямі ідейного скріплення національно-революційними процесами в Україні, а рівночасно послабло з причин асиміляційних процесів з одного боку, а на відтинку дорослої молоді, через інфільтрацію лівизни, з другого. Ці два процеси на довшу мету є небезпечними й алярмуючими, бо вони заторкують кількісну і якісну сторінку української дояспори. Коли до того додати послаблення на відтинку наших традиційних Церков, де втрати священиків-патріотів, що вмирають, нема ким у відповідній мірі і якості заступити то постає занепокоююча картина нашого завтра. Очевидно, що більшість тих проблем, як культура, шкільництво, суспільна опіка, оборона людських і національних прав будуть предметом нарад Світового Конгресу Вільних Українців, але Конґрес СУМ не може відмежуватися в своїх нарадах від решти суспільної і політичної проблематики, яка творить довкілля і атмосферу виховної і суспільно-політичної діяльности молодечої організації, якою є наша Спілка. Ми діємо на тлі цілости наших суспільно-політичних відносин і чужого довкілля, а також світового міжнародного положення.

В світлі повище сказаного, Конґрес СУМ має дати в першу чергу відповідь наскільки ці факти йдуть по лінії нашого Ідеалу. Треба з натиском підкреслити, що ніякі чужі міражі й фата морґани не сміють притемнити нам нашого ідеалу, що спочиває на традиційних сильних основах служіння Богові й Україні. Тому Конґрес СУМ, в ніякій мірі, не збирається ревідувати Виховного Ідеалу СУМ, а може тільки ревідувати шляхи і засоби, які виявляються невистачаючі для успішного його здійснення, чи наближення до нього.

Згадані тут зовнішні чинники мають безперечно свій

(Закінґення на стор. 4)

Ігор Длябога

Важливість Зовнішньої Роботи Членів СУМ

Зовнішня діяльність або встановлення та задержання зв'язків із позасумівським світом, є однією із найважливіших галузей праці членів Спілки Української Молоді. Праця на зовнішньому відтинку так же важлива у внутрішній роботі, тобто у виховній ділянці, і вона вимагає такого самого поділу часу сили і осіб, як внутрішня праця, щоб бути успішною. Однаково обидві ділянки є такі самі важливі для нашої Спілки, як і для цілого нашого суспільства.

Працюючи на внутрішньому відтинку, ми даємо великий вклад для збереження нашої ідентичности, а разом з тим продовжуємо боротьбу за визволення України. Правильне виховання молодшого покоління української молоді запевнить дальше існування нашої Спілки, як також поглибить громадську свідомість наших молодших членів. Зовнішні зв'язки, натомість, дають змогу іншим національностям, офіційним установам та іншим громадським організаціям пізнати нашу Спілку та її постанови, а що більше дає українським установам можливість довідатися про положення України та бажання нашого народу визволитися з московського ярма.

Очевидно, що не всі члени СУМ-у можуть працювати в ділянці зовнішньої праці. Молодше юнацтво відпадає від цієї ділянки з огляду на свій вік і на брак знання. Деякі сеньйори рівнож відпадають черз недосконале знання обставин і політичної структури країн нашого проживання.

Тому, найбільш відповідні до зовнішньої роботи є дружинники. Ця вікова група сумівців найбільше підходить до цієї галузі сумівської роботи тому що вони є вихованцями суспільного та культурного оточення даної країни. Їхнє добре знання мови уможливлює їм скорий та легкий доступ до неукраїнських середовищ із зверненням чи прозьбою про допомогу для української справи.

Вживаючи приклад сумівця-дружинника, який живе в З'єднаних Стейтах Америки (ЗСА) або Канаді, можна зрозуміти конечність широко розгорненої праці. В тих чи інших країнах, де українці є повноправні громадяни і можуть користатися всіми правами і привілеями, як також зберігати свою спадщину — зовнішня діяльність може бути найбільш успішна.

Як повноправні громадяни, українці мають також право звертатися до свого уряду та до своїх представників за підтримкою для української справи. Члени СУМ-у повинні точно слідкувати за порушенням людських і національних прав московським режимом на Україні і відразу звертатися до свого уряду та своїх законодавців за інтервенцією.

Широко розгорнена зовнішня діяльність може не тільки вплинути на закордонну політику даної країни, але також може безпосередньо допомогти нашій Спілці чи нашій громаді в ЗСА, Канаді та в інших країнах українського поселення.

Крім урядових осіб, департаментів (міністерств) чи аґенцій, також варта слідкувати, нав'язувати та зберігати контакти з неукраїнськими громадськими, виховними та молодечими організаціями, тому що існують моменти, коли треба спільно виступати в обороні прав всіх поневолених народів, або спільно домагатися допомоги від уряду.

До такої зовнішньої роботи є конечна співпраця пресової референтури, бо не тільки необхідно є стрічатися та тримати особисті зв'язки з уже згаданими установами та організаціями, але також важливо інформувати їх про нашу Спілку та про рух спротиву в Україні.

Зовнішня діяльність також мусить бути розгорнена поміж українськими організаціями. Виховна програма СУМ-у мусить включати суспільно-громадську проблематику, щоб юнацтво виросло та було суспільно-громадсько свідоме і зріле, і щоб воно було готове брати керівні пости не тільки в крайових Управах СУМ-у, але також у всеґромадських організаціях.

Причина збереження зв'язків з українськими організаціями є подібна до тієї самої причини із-за якої треба втримувати зв'язки з неукраїнськими організаціями — виміна думок та ідей, обговорення спільних проблем, та намічення спільних акцій. Друга важлива причина таких контактів — це взаємне збереження української громади та спільні виступи в обороні Нескореної України.

Важливою є також координація зовнішньої праці і обмін досвідом між Крайовими Управами СУМ, бо тоді користь з цього буде подвійна, з неї скористає не тільки наша Спілка, але й ціла спільнота, а в першу чергу наша поневолена, але нескорена Україна.

„ШЛЯХ МОЛОДІ"

Сторінка Спілки Української Молоді Америки

1. Думки подані у статтях представляють особисті погляди дописувачів.
2. Одноразове передконгресове видання Центральної Управи СУМ.
3. Сторінку зредаґувала технічно-організаційна комісія XI Конґресу СУМ.

ПЕРЕД XI КОНҐРЕСОМ...

(Закінчення зі стор. 3)

вплив на нашу дію; є у великій мірі від нас незалежні, але наша постава до них мусить бути завжди активна. В той спосіб матимемо у якійсь мірі можливість впливати в корисному для нашої справи напрямі. Питання зовнішнього порядку треба, без сумніву, розглядати на форумі Конгресу і вони майже повністю входять у засяг дії Стягу Дружинників-Міжнародників, а також в деякій мірі Суспільників і Культурників. Але цілість нашого Стягу Дружинників є тепер виставлена на пробу в чисто світоглядовій, ідеологічній площині, у зустрічі зі зовнішнім світом, який намагається прищепити нам матеріялістичні первні і позбавити питомого нам ідеалістичного світосприймання. Ця проба є незвичайно трудна і неменш делікатна,бо йдеться про високошкільну й лощину, з якої чужі сили намагаються в формі т. зв. науки індоктринувати студіюючу молодь. Не розбираючись добре в теоретичній формі в теоретичному лябіринті соціо-й-політології, підкріпленого марксистським і спорідненим з ним вченням в ділянці економії, історії й філософії, молоді студенти навіть часто захоплюються тими ідеями і принимають їх за свої. З того виникає велика шкода й небезпека, бо в нашому випадку створюються внутрішні фронти, які абсорбують чимало суспільної енергії для самопоборювання, замість використати її проти властивого ворога.

Центральна Управа СУМ, яка стрінулась з цим питанням на протязі звітньої каденції, заздалегідь прийняла рішення, остерігаючи українську молодь перед скритою небезпекою, а рівночасно випрацювала плян протидії, створюючи Інститут СуспільноПолітичної Освіти (ІСПО) зі студійною програмою в ділянці розвитку суспільно-політичної думки в Україні, яка має дати сформованих політично одиниць з національними критеріями думання і поступування та дії.

Предметом розгляду Конгресу має бути радше сама техніка й уточнення конкретної програми праці Дружинників, а не теоретичні заложення, які випливають з прийнятого нашою Спілкою Виховного Ідеалу.

Та чи не найважливішою проблемою стане перед Конгресом питання дальшої виховної праці з юнацтвом СУМ. Здавалось би, що це питання є радше питанням рутини, поскільки вона ведеться вже роками і в парі з цим іде постійний вишкіл виховних кадрів. Так, однак, не є з уваги на демографічні структуральні й організаційні причини і перешкоди, крім названої вище загальної причини поглибленого асиміляційного процесу, що чимдалі, то стають більш дошкульними.

Одним словом,відтинок виховної праці з юнацтвом мусить бути передуманий у цілій своїй ширині й структурі.Вкінці наше суспільство мусить дати до розпорядимости молодечих організацій більше фінансових засобів,як це було досі.Неспівмірність засобів із ціллю може довести тільки до знеохочення і до неуспіху,навіть якщо не бракує посвяти і жертовности одиниць на службі виховної організації. Тому функцію виховника треба оточити особливою увагою і поставити її в центрі уваги цілої спільноти. Ця обставина зумовляє також розпрацювання належної методики і виховної програми на рівні вікових фаз, а також в синхронізації з Церквою, школою, родиною, оточенням. Для забезпечення успіху в тій важкій і важливій ділянці в умовинах чужини, потрібно виховного пляну на довші роки, хоч би відтак його треба було ревідувати й допасовувати. Доривочність є найбільшим ворогом виховання. Маючи молодих педагогів, сформованих у чужих школах і забезпечених фаховим знанням, і при тому озброєних українським національним Виховним Ідеалом, ми повинні бути здібні розв'язувати нашу виховну проблему в її оптимальних розмірах. На допомогу повинні нам прийти величезної вартости дидактично-педагогічні і дослідчі твори Професора Григорія Ващенка, що їх має випустити Фундація його імени, частина яких вже є надрукована заходами ЦУ СУМ.

Оперативність праці центральних органів СУМ це питання затруднення принаймні трьох осіб в одному центрі, праця яких охоплювала б найважливіші три функції: організаційно-координаційну, виховно- вишкільну і секретаріят з інформацією та студією. Тут не врахована видавнича ділянка, яка могла б існувати, як окрема референтура, яка не обтяжувала б додатковою працею ЦУ СУМ. Очевидно, що Голова ЦУ СУМ мав би й далі репрезентаційну функцію, а при тому мав би нагляд над виконністю рішень Конгресу, пленумів чи засідань. Дуже важлива функція під сучасну пору припадала б організаційному референтові (який міг би бути також генеральним секретарем), який мусів би принаймні половину свого часу бути в поїздках по окремих країнах, відвідуючи Осередки КУ СУМ, вишкільні групи та тримаючи руку на живчику цілого організаційного життя Спілки. Тут потрібно великої динаміки й ініціятиви, а передусім живого контакту з членством і громадянством, щоб держати організацію у перманентній дії. Виховно-вишкільна ділянка могла б керуватися Головою ЦВРади, який мусів би спиратися на гурт фахівців, а також Крайової Виховної Ради для координації виховної дії. В його атрибуціях повинен би бути також видавничий сектор для випуску юнацького журналу і виховної та вишкільної літератури.

Ціла справа як виходить, полягає на забезпеченні бюджетом ЦУ СУМ над яким працює підготовча фінансово-господарська комісія. Прийдеться отже змобілізувати господарський сектор нашої Спілки, щоб дати потрібні засоби для праці молодої Центральної Управи Спілки Української Молоді.

НЕВТРОННА БОМБА...

(Закінчення зі стор. 2)

принесло б катастрофальні знищення в завойованих европейських країнах і це чинить проблематичним застосування такої стратегії.

Єдиною альтернативою на таку стратегію було б прийняти факт окупації Західньої Европи і реагувати світовою атомовою війною між Америкою і СССР. Зате невтронна бомба придатна усунути цю дилему: тому, що її нищівні наслідки є куди обмеженіші як у просторі (де обмежені тільки до поля бою), так і в часі (її радіоактивність триває лише досить обмежене число годин), вона дозволила б зупинити просування ворога, не спустошуючи европейських територій.

Критики невтронної бомби приймають початкове заложення, згідно з яким нова зброя сприяла б тактичній обороні Західньої Европи. Але вони зазначають, що ціною, яка це містить в собі, є небезпечне „зниження" нуклеарного порога, себто відмежовуючої лінії між конфліктами конвенціональною зброєю і конфліктами атомовою зброєю. Інакше кажучи, така стратегія мала б за наслідок — негайне перетворення будь-якого збройного зудару в Европі в світову атомову війну.

На погляд критиків невтронної бомби, ціллю ЗСА повинно бути навпаки, уникнення цієї небезпеки автоматичної атомової війни, ставлячи ставку натомість на створення в Европі „автономної рівноваги", основаної на традиційному озброєнні.

Ці дві аргументації дають уявлення про важку дилему, перед якою стоять президент Картер і ЗСА. Це і пояснює сполучення між вищенаведеним оголошенням Білого Дому і невдалою місією Венса в Москві при кінці жовтня. Відмова з боку ЗСА піти шляхом невтронної бомби вимагає, щоб СССР запропонував противартості на шляху „вірогідної військової рівноваги" в Европі, тобто, з одного боку, зменшення своїх наземних сил на кордонах із західньою Европою і, з другого боку, угоду про проблему „посередніх ракет".

Насправді американці поважно затривожені розміщенням, з совєтського боку, великої кількости ракет СС-20 посереднього засягу дії, котрі можуть вдарити Західню Европу. Їхньою програмою є добитися від Москви зобов'язання зменшити число розміщених цих ракет і погодитися, щоб його зрівноважила система пересувних посередніх ракет, здатних ударити тили совєтських військ у Східній Европі.

Остання місія Венса в Москві не довела, всупереч сподіванням, до завершення угоди САЛТ II з СССР про зменшення стратегічного озброєння, угоди, якою ЗСА і СССР мали б досягти так зв. „паритету безпеки", або „ стратегічного паритету", на підставі якого жадна з двох супер-потуг не мала б можливости знищити противника „стратегічною зброєю", себто зброєю, котра, кинута з території одної, може ударити об'єкти на території другої.

Супроти трудностей досягти угоду щодо САЛТ II і невпинного зросту совєтського військового потенціялу, Америка, здається, є рішена не дозволити на порушення ще наявної військової рівноваги на користь СССР і виявляє ініціятиву як у царині зміцнення військової безпеки Заходу, так і в міжнародній політиці, в якій останніми часами проявляє особливий динамізм. Довгий період відступу і недіяння мабуть закінчився. Пройшовши черз напівбездіяльний стан післяніксонського періоду і непевні хитання першого періоду уряду Картера, ЗСА, здається, віднайшли хід супер-потуги, котра повністю відновлює їхню світову ролю.

УНС ВІДЗНАЧИТЬ...

(Закінчення зі стор. 1)

ду, які базуються на висоті одержаних чиншів за 1977 рік. За позички корпорація виплатила цього року титулом відсотків 684,682.00 дол. В цій сумі є включені відсотки від позички УНСоюзу у висоті 190,000 дол. На кінець жовтня ц. р. корпорація мала позичок від членів УНС на суму 6,368,800.00 дол. та від УНСоюзу у висоті 7,700.000.00 дол.—поінформувала на закінчення свого звіту головний касир пані Уляна Дячук.

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

Головний секретар Володимир Сохан, передавши учасникам нарад копії циферних зіставлень руху членства, інформував:

Секретарі та організатори УНСоюзу приєднали за десять місяців 1978-го року 2,459 нових членів, в тому 813 в департаменті молоді, 1,211 в деп. дорослих та 435 грамот акцидентового забезпечення. Для порівняння з попереднім роком, за десять місяців 1977-го року приєднано 2,726 нових членів. Грамоти нової кляси ТР-65 не здобули собі ще сподіваної популярности серед батьків і дідів, бо досі, тобто до кінця жовтня 1978-го року, забезпечено цими грамотами всього 274 дітей. Втрати у членстві за десять місяців 1978-го року були менші, ніж ми сподівалися. Тільки в одному місяці липні несподівано втратили ми 111 членів внаслідок передчасної виплати грошових зворотів. Натомість числа суспендованих членів у цих десяти місяцях були замітно меншими, як у попередньому році.

З кінцем жовтня 1978-го року УНСоюз нараховував 67,023 активних членів і виказував цим числом втрату 639 активних членів від початку року. У загальному числі членів чиста втрата виносила за десять місяців 414 членів і стан всього членства з кінцем жовтня 1978-го року був 87,241 член.

Всі постанови 29-ої Конвенції УНСоюзу були проголошені у „Свободі" та після того видрукувані окремою брошуркою, по одному примірникові якої розіслано всім конвенційним делегатам, секретарям Відділів та членам Головного Уряду. Секретар 29-ої Конвенції мґр Іван Скочиляс також скоро виготовив протокол Конвенції, склад якого вже закінчує друкарня. Вкоротці буде теж закінчена друкарська коректа і тоді почнеться публікація протоколу у „Свободі", а вслід за цим його друк у формі книжки.

Всі протоколи засідань Головного Екзекутивного Комітету та Головного Уряду виготовлені та перекладені на англійську мову, за виїмком протоколу з останнього засідання Головного Уряду та англомовного протоколу 29-ої Конвенції, над виготовленням якого працює конвенційна секретарка пані Тамара Куропась. Всі ці протоколи перевіряли вже контролери УНСоюзу та стейтові, які саме тепер переводять перевірку діловодства УНСоюзу.

Згідно з рекомендацією 29-ої Конвенції, вже введено нові межі віку та сум забезпечення без лікарських оглядин, про важність яких від 1-го жовтня 1978 року вже теж повідомлено секретарів Відділів та організаторів пересланими їм новими таблицями.

На першій нараді Спеціяльної Реорганізаційної Комісії був я у характері гостя і коли члени цієї Комісії будуть собі того бажати, буду теж на чергових його нарадах та радо буду радити і допомагати членам Комісії, коли вони цього бажатимуть. Пляни, над якими ця Комісія працює, поділені на пляни негайної акції та пляни на дальше майбутнє, бо ці другі вимагатимуть конвенційних постанов та навіть змін статуту. В плянах на найближчий час треба відмітити, як найбільші потреби, пошукування організаторів та секретарів, перерібка теперішніх та виготовлення ряду нових пропагандивних матеріялів та збирання адрес кандидатів у члени УНСоюзу в тих кругах, які досі находяться поза союзовим і громадським життям. Відповідне поповнення складу службовиків Рекордового Відділу дало б мені змогу присвятити більше часу згаданим справам, а зокрема допомозі у виготовлюванні пропагандивних матеріялів (брошурок і статтей для „Свободи") та вишколові організаторів і секретарів Відділів — закінчив свій звіт головний секретар Володимир Сохан.

На його пропозицію, що її піддержала заступниця головного предсідника Марія Душник, апробовано одноголосно резолюцію відносно 42-ої статті забезпеченевого закону стейту Ню Йорк, прийняття якої вимагав цей забезпеченевий уряд.

Звіт головного організатора Василя Оріховського

Звітуючи за керований ним Організаційний Відділ, головний організатор Василь Оріховський насамперед з жалем ствердив, що продовжувана тепер осіння організаційна кампанія не дає бажаних успіхів, не зважаючи на продовжувані попередні та деякі нові заходи і зусилля. Розвиток цієї кампанії документально, бо циферно з'ясований в зіставленнях головного секретаря Володимира Сохана, керівника Рекордового Департаменту, про рух членства. Вже під час осінньої кампанії, відбуто ряд організаційних поїздок і окружних зборів, також з участю головного предсідника д-ра Івана Флиса, заступниці головного предсідника пані Марії Душник та звітодавця. Деякі із цих зборів були дуже успішні, бо відбулися в приявності багатьох осіб, але були також і цілком незадовільні з дуже малою кількістю приявних. До найбільш успішних належать збори в Детройті і Клівленді, а до найслабших у Філядельфії. Тим не менше, Філядельфійська округа, коли мова про кількість зорганізованих в теперішній кампанії членів, займає перше місце, а після неї слідують округи Чікаґо, Ню Йорк, Клівленд і Детройт. Коли мова про наставлення, в терені вражає байдужість як до союзових, так і загально-громадських справ. Щоб поліпшити ситуацію, звітодавець запропонував перевірку деяких із дотеперішніх організаційних метод і заходів та встановлення нових, чим тепер займається новостворена Реорганізаційна Комісія, яка вже відбула одні наради та заплянувала другі.

Звіт заступниці головного предсідника пані Марії Душник

Заступниця головного предсідника пані Марія Душник звітувала про свою участь в окружних організаційних нарадах в Ню Йорку, Вілкс Беррі, Шамокіні і Аллентавні, інформуючи ширше про предмет нарад та завваги, побажання і поради їх учасників. Звітодавець зокрема звернула увагу на стан і відношення другої і третьої народжених в Америці українських ґенерацій, що їх вона окреслює до деякої міри „загубленими".

Звіт головного директора для Канади сен. Павла Юзика

Головний директор УНС для Канади сенатор Павло Юзик у першу чергу склав подяку своїм колеґам з Екзекутивного Комітету, зокрема головному предсідникові д-рові Іванові Флисові та заступниці головного предсідника пані Марії Душник, за активну участь у відмічуванні 15-річчя його сенаторства, що його влаштували у формі бенкету на його честь в Оттаві 28-го жовтня Асоціяція Українських Підприємців і Професіоналістів. У виданій з цієї нагоди брошурці про життєвий шлях Сенатора є окрема згадка і про його ролю в УНСоюзі.

У звітовому часі відбулись в Канаді двоє окружних організаційних зборів, в Торонті і в Монтреалі, і хоча на цих зборах усі зобов'язувались до виконання організаційної квоти, то організаційний розвиток УНСоюзу в Канаді далекий від задовільного. Поштовий страйк у Канаді утруднював нормальні зв'язки з Головною Канцелярією. Для наладнання та кращого організаційного розвитку УНС в Канаді відбулося засідання очолюваного звітодавцем Канадського Представництва УНС, на якому видвигнено та обміркувано м. і. такі справи, як нове приміщення Канадської Канцелярії УНС та її урядовця, перевірка і відповідне достосування до часу і обставин реклям в радіо і пресі, видання історії УНС в Канаді, заанґажування обласного організатора тощо.

Звіт заступника головного предсідника д-ра Мирона Куропася

Заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, звітуючи як і незатруднені постійно в Головній Канцелярії заступниця головного предсідника та головний директор УНС для Канади, про свою особисту активність з рамени і для УНСоюзу, зокрема згадав про його участь у закінченні дитячих таборів на Союзівці, репрезентацію УНСоюзу на конвенції ОДВУ в Лігайтоні під час Свята Праці, участь в організації та переведенні в Чікаґо відмічень періодичних публікацій УНСоюзу та, вкінці, про його участь в організації і переведенні чергового „Українського Дня" в Конґресі ЗСА у Вашінґтоні 5-го жовтня ц. р., згадуючи при цьому також про таку участь головного радного проф. Тараса Шмаґали і колишнього радного Євгена Іванцева. Базуючись на досвіді цього вже другого з черги „Українського Дня" в Конґресі ЗСА у Вашінґтоні, д-р Мирон Куропась пропонує створити в УНСоюзі окремий „Комітет політичної акції".

Звіт головного радного д-ра Івана Флиса

Головний предсідник д-р Іван Флис на закінчення звітування головних екзекутивних урядовців дав загальну характеристику організаційного та фінансового стану і розвитку УНСоюзу, зупиняючись зокрема на деяких важливіших справах та окремо звітуючи про Українську Будівлю УНС, Видавництво і Союзівку. Фінансовий Департамент — як це виказує звіт його керівника головного касира пані Уляни Дячук, розвивається задовільно, так само задовільно працює Рекордовий Департамент під проводом головного секретаря Володимира Сохана Коли мова про організаційний розвиток, звітодавець не є вдоволений теперішнім станом і розвитком, зокрема невдоволений станом в Канаді, але нові надії дає започаткована вже праця спеціяльного Реорганізаційного Комітету. Головний предсідник при цьому поінформував про ряд нових організаційних заходів, зокрема про плян заанґажувати на працю двох нових знавців забезпеченевого діла.

В Українській Будівлі УНСоюзу будуть деякі зміни у винаймленні приміщень і також добрі тенденції виказує житловий будинок „Полус Гук", що є під зарядом УНСоюзу та в якому вже пощастило примістити на мешкання кругло 70 українських родин.

Після переходу на емеритуру ред. А. Драгана, щоденник „Свободу" редаґує встановлена Головинм Урядом Редакційна Колеґія, обов'язки голови якої протягом минулих вісьмох тижнів виконував ред. Зенон Снилик, а від понеділка, 15-го листопада, протягом чергових семи тижнів виконуватиме ці обов'язки ред. Василь Тершаковець. Звіт про те, як хто вив'язувався із виконування цих обов'язків та рекомендацію щодо кандидатури на головного редактора Головний Екзекутивний Комітет приготує для Головного Уряду на його засідання в травні ц. р. Англомовний „Український Тижневик" тепер редаґують Ігор Длябога і Романа Сохан-Гадзевич. Немає змін в редаґуванні „Веселки" під проводом проф. Володимира Барагури.

Про фінансовий стан Союзівки сказала вже в своїм звіті головний касир пані Уляна Дячук. Заплянувано деякі поліпшення, зокрема відносно дитячих таборів, українознавчих курсів та вакаційних активностей.

Головний предсідник д-р Іван Флис закінчив свій звіт подякою д-рові Миронові Куропасеві, проф. Тарасові Шмаґалі і Євгенові Іванцеву та Екзекутиві УККА, зокрема Бюрові УККА у Вашінґтоні за добру організацію „Українського Дня" в Конґресі ЗСА у Вашінґтоні,а очолюваному головним радним Романом Сорокою Окружному Комітетові УНС в Чікаґо за дбайливе зорганізування і переведення в Чікаґо ювілеїв періодичних публікацій УНСоюзу.

Видавнича діяльність і пляни

Запрошений на ці наради редактор-емерит А. Драган, якому Головний Уряд УНС на надзвичайних нарадах у вересні ц. р. надав „дорадчі привілеї" та який з уповноваження Екзекутивного Комітету продовжує загальний нагляд зокрема над започаткованими вже раніше книжковими публікаціями, коротко поінформував Головний Екзекутивний Комітет про три книжкові публікації, які появляться у в-ві „Свобода" ще перед закінченням цього року: 1. Літературно-історичний репортаж Уласа Самчука п.з. „Слідами піонерів", 2. Збірка літературних рецензій д-ра Луки Луцева та 3. Календар-альманах УНСоюзу на 1979-ий рік. Окремо ред. А. Драган інформував про ведені ним з уповноваження Екзекутивного Комітету розмови щодо евентуальної участи УНС у коштовному виданні „Історичного атласу України" та ряду інших публікацій.

Після кожного звіту відбулася коротка дебата та опісля його схвалення.

Організаційні пляни, 85-річчя УНС

Після звітів, дебат над ними та їх схвалення, Головний Екзекутивний Комітет віддав окрему увагу справі заплянованої вже на наступний рік членсько-організаційної кампанії, що стоятиме під знаком відмічування 85-річчя УНСоюзу. Про організаційні пляни та можливості і засоби їх здійснення інформував головний організатор Василь Оріховський, після чого відбулася довша дискусія та винесено ряд конкретних рішень і ухвал, які своєчасно будуть проголошені. Головний предсідник д-р Іван Флис поінформував про заплянувану вже з нагоди 85-річчя УНСоюзу репрезентативну культурну імпрезу, що нею буде повний симфонічний концерт творів виключно українських композиторів в одній із найбільш репрезентативних концертових заль Ню Йорку. Програмою цієї заплянованої імпрези займається маєстро д-р Ігор Соневицький. Будуть пороблені відповідні заходи для влаштування відповідних ювілейних імпрез УНСоюзу також в інших більших осередках українського поселення.

Різні справи

Чимало часу й уваги зайняли з'ясування та дебати над „різними справами", між якими було й ряд актуальних загально-громадських справ, включно з головною з них — Третій Світовий Конгрес Вільних Українців. На інтервенцію заступника гол. предсідника д-ра Мирона Куропася, головний предсідник д-р Іван Флис поінформував Екзекутивний Комітет про одного листа з Чікаґо в справі „Веселки". Відповідну увагу приділено новоприбулій до цієї країни із совєтського дому неволі Надії Світличній та рішено передати через ЗУАДКомітет на її потреби поважнішу суму.

Подякою всім приявним за участь в нарадах та увагу до обговорюваних справ головний предсідник д-р Іван Флис закінчив пізно ввечері ці чергові цілоденні наради Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу.

Т-во за Патріярхальний Устрій Помісної УКЦеркви — *Відділ в Елизабеті*

У п'ятнадцятиріччя звільнення Блаженнішого Йосифа з Сибіру і започаткування патріярхального руху

щиро запрошуємо Громадянство

в суботу, 18 листопада 1978 р., год. 7-ма веч.

оглянути два фільми:

НАШ ПАТРІЯРХ ЙОСИФ І

у Філядельфії (1973)
і в Святому Році в Римі (1975)

Продукція і висвітлення фільмів — МИРОН ХАРИНА
Вступне слово — інж. ЮЛІЯН ГОЛОВЧАК

Велика заля школи св. Володимира
425 Grier Avenue, ELIZABETH, N.J.

Т-во Українських Інженерів Америки
Відділ Метрополії Ню Йорк
запрошує усіх Членів та Громадянство на

ВЕЧІР
ПРИСВЯЧЕНИЙ СУЧАСНІЙ ВОЄННІЙ ТЕХНОЛОГІЇ

що відбудеться

в суботу, 18 листопада ц. р., о год. 7-ій веч.
в залі Українського Інституту Америки
2 Схід 79-та вул., НЮ ЙОРК, Н. Й.

В ПРОГРАМІ:

„Війна прецизного прицілу" (45 хвилин звуковий фільм). **Технічні пояснення інж. ЮРІЙ БАЗИЛЕВСЬКИЙ.**

„Військовий аспект прецизної війни" — проф. ПЕТРО СОДОЛЬ, майор Армії ЗСА

Товариська гутірка при чаю і закусці.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ПРОГРАМА СВІТОВОЇ СЕСІЇ

перед III Конгресом СКВУ

дня 21 листопада 1978 р. у Ню Йорку
Заля Українського Конгресового Комітету Америки
203 Second Avenue, New York City

10-та год. — ПЕРЕДПОЛУДНЕВА ЧАСТИНА
Відкриття Сесії. Вибір Президії. Вибір Комісії Резолюційної.
Панель молодого жіноцтва на тему: „Нові засоби оборони політв'язнів".
Учасниці: Ольга Гнатейко (СУА), Ляриса Лозинська-Кий (ОЖ ОЧСУ), Зоряна Луцька (Комітет Оборони В. Мороза), представниця ОЖЛВУ.
Модератор: д-р Наталія Пазуняк (СФУЖО).
Дискусія і висновки.
Доповідь: Уляна Целевич: „Оборона України".
Спільний полуденок.

3-тя год. — ПОПОЛУДНЕВА СЕСІЯ
Відкриття святочної Сесії. Вхід представниць із прапорами. Вибір Почесної Президії. Відчитання привітів.
Доповідь: Віра Бучинська: „30-ліття СФУЖО".
Проголошення Оксани Мешко Матір'ю Року. Роздача грамот СФУЖО. Відчитання резолюцій.

6-та год. — ЗАКРИТТЯ СЕСІЇ.

Вступ 5.00 дол.

При церкві св. Марка
UNITED METODIST CHURCH
137 вул., біля Edgecombe Ave., NEW YORK; N.Y.

в неділю, 19 листопада 1978 р., о 3:00 г. дня

відбудеться

КОНЦЕРТ-РЕЧИТАЛЬ
Світлани Вожаківської-Тонкошкур

(сопрано)

з участю

Олександра Голл (бас-баритон)

акомпаньямент **п. М. Голл**

- Будуть виконані твори: Генделя, Форе, Доніцетті, Респігі, Дворжака, Чайковського, С. Вожаківського на слова А. Коссовської, народні українські пісні та негритянську духовну пісню.
- Ціни квитків: по 3.00 і 4.00 дол.
- Квитки при касі та можна замовляти телефоном: 234-6243, 368-7665.

Вступайте в члени УНСоюзу!

20-ий Курінь УСП-ок „Лісові Мавки"
має шану запросити Вас на

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ і ЗАБАВУ

з нагоди

30-ЛІТТЯ ІСНУВАННЯ КУРЕНЯ

які відбудуться

в суботу, 25-го листопада 1978 року
в Henrici's O'Hare Inn
при Mannheim and Higgins Roads, CHICAGO, Ill.

Бенкет — 7:00 веч. • Забава — 9:00 веч.

Оркестра **„Веселі Часи"**
Мистецька програма.

Осередок Праці Уладу Пластового Сеніорату в Ню Йорку
та
Пластові Курені „Лісові Чорти" та „Верховинки"

влаштовують

в неділю, 19 листопада 1978 р., год. 4 по пол.
в Пластовому Домі, 144 Друга Аве., Ню Йорк

ВЕЧІР
присвячений
сл. п.
БОГДАНОВІ КРАВЦЕВУ

У ПРОГРАМІ — ДОПОВІДІ:
д-р ЮРІЙ СТАРОСОЛЬСЬКИЙ: „Богдан Кравців — Пластун".
д-р ОСТАП ТАРНАВСЬКИЙ: „Богдан Кравців — поет і письменник".
д-р МИРОСЛАВ ПРОКОП: „Богдан Кравців — націоналістичний діяч".
та мистецьке читання творів: ст. пл. МАРТА ЛОПАТИНСЬКА, ОКСАНА КУРОВИЦЬКА і БОГДАН КУЗИШИН.

Яро Плавюк у Філядельфії

У днях від 6-го до 8-го жовтня ц. р. відбулася перша осіння виставка, що її започаткував мистець Яро Плавюк. Привітне приміщення пластової домівки, виповнене публікою, що вперше мала нагоду побачити праці нашого гостя, пізнати його і його дружину.

Виставку відкрив проф. Петро Мегик, який коротко з'ясував історію мистецтва і його значення, зокрема тут на еміграції, як рівнож накреслив біографію мистця, подавши позитивну оцінку виставлених праць.

Слід згадати, що напередодні виставки появилася стаття Ценко-Ґардецької, яка на підставі рецензій з попередніх виставок дала загальний перегляд життя і творчости Яра Плавюка.

Бори і ліси, скелі і грізні пропасті, рвучкі потоки та спінені ріки, квітучі ґобеліни полонин та снігові замети, чудова і грізна країна — це відбитка характеру, духовости та настроїв артиста-маляра Яра Плавюка.

Закорінений в землю своїх прадідів він черпає повними жменями творчі духові вартості. Він є дитиною природи, має вроджений малярський слух. Малює образи сильними згармонізованими барвами. З легкістю приходить йому будувати перспективу образу вібруючими і контрастовими плямами.

Маляр любується у зіставленні золотих і срібних гам, як наприклад: „Пристань", „Тухля", „Руїни", „Троянди" та інші. Його малярські візії є на межі реалізму і абстракту, а навіть доторкають ташизму, створені цікавою технікою.

Він виходить від прозорости та ефекту акварель, а кінчає пастоззо (густота мазків) фактурою, уживаючи пензля і шпахлі.

Його образи надхненні чаром і малярською культурою, веселі і співучі — чарують, притягають і впроваджують глядача у світ оптимізму і лірики.

Юрій Гура

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що 1-го листопада 1978 року упокоїлася в Бозі, прийнявши Св. Тайни, по тяжкій недузі

бл. п.

ОЛЬГА ОЩУДЛЯК
з дому БАРАНИК

ПОХОРОН відбувся 4-го листопада 1978 р. з церкви св. Йосафата у Воррен, Міш. на цвинтар Мт. Олівет.

Вічний упокій подай Їй Господи, а чужа земля хай буде Їй легкою.

Горем прибиті:
муж ДМИТРО
син ВОЛОДИМИР
брат ЮРІЙ з родиною
брат РОМАН з родиною

У глибокому смутку повідомляємо Родину і Знайомих, що по довгій і тяжкій недузі, упокоївся в Бозі, наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК, ТАТО і БРАТ

бл. п.

ВАСИЛЬ СОБЕНКО

нар. у Дзвенигороді, Зах. Україна

ПОХОРОН відбувся 28-го жовтня 1978 р. у Hopewell Jct., N.Y. Похоронні Богослуження відправив о. А. Павлюк з парафії Пресв. Тройці в Кергонксоні, Н. Й.

Тяжким горем прибиті:
дружина — ЮСТИНА
СИН
брати:
ГРИНЬКО і СТЕФАН в Україні
МИХАЙЛО в Аргентині

ПОДЯКА

З волі Всевишнього в неділю, 8-го жовтня ц. р. відійшла від нас у Вічність наша Найдорожча
МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.

НАТАЛІЯ ГАРАСОВСЬКА
з дому ПАСІЧИНСЬКА

Цією дорогою складаємо нашу найщирішу подяку Всесвітлішому о. митратові Маріянові Бутринському за уділення Св. Тайни Оливопомазання нашій Мамі вдома, за відвідування Її в шпиталі, за перепровадження похоронних відправ та за такі теплі та щирі слова прощальної проповіді в церкві.

Дякуємо сердечно Всесвітлішому о. крилошанинові Павлові Джулинському та Всесвітлішому о. митратові Зенонові Злочовському за відправу Панахиди в похоронному закладі, а Всечеснішому о. Іванові Кротцеві за диригування чоловічим хором під час Панахиди.

Всім трьом Отцям: о. митратові М. Бутринському, о. митратові З. Злочовському та о. І. Кротцеві за перепровадження сумного обряду похоронів в соборі св. Володимира й Ольги.

Наша дуже щира і глибока подяка ВПоважаному п. д-рові Олександрові Фаріонові за таку дбайливу і солідну лікарську опіку над нашою Мамою вдома та в лічниці.

Дякуємо сердечно Голові Сестрицтва Покрова Пресвятої Богородиці п-і Сузанні Казанівській за прощальні слова після Панахиди, рівнож дякуємо п-і Уляні Терлецькій за прощання Покійної від Гуртка Книголюбів, а проф. К. Тучапському — від Гуртка Емеритів при парафії св. Володимира й Ольги.

Щиру подяку складаємо Чоловічому хорові на руки Голови п. інж. Осипа Шаруна за спів під час Панахиди, а реситові нашого собору п. проф. Й. Пачовському за спів під час Парастасу та в час похорону і на цвинтарі.

П. д-рові П. Гладкому і п. М. Стародубові за допомогу нам, дітям, при несенні домовини.

Наша щира подяка всім Тим, які взяли так чисельно участь під час Панахиди та самого похорону. Особливо дякуємо Сестрицтву Покрова Пресвятої Богородиці, які, разом зі своєю хоругвою, віддали шану нашій Покійній Мамі. Дякуємо і пластункам-юначкам зі 6-го Куреня ім. Марка Вовчка, які теж прийшли зі своїм прапором.

Дякуємо щиро Тим, які відпровадили нашу Дорогу Покійницю на цвинтар св. Миколая та опісля взяли участь у поминальній тризні.

Зі щирим зворушенням дякуємо дітям 6 і 7 кляси школи св. о. Миколая, які під проводом с. Вероніки, ЧСВВ і п-і Ярослави Проців прийшли, щоб спільно помолитися за Її душу.

Дякуємо сердечно і Театральній Студії Молоді при парафії св. Володимира й Ольги, під мистецьким керівництвом п. Л. Цепинського, які спільно взяли участь у Панахиді та висловили своє співчуття.

Наша щира подяка українським радіогодинам „Недільні дзвони" та п-ства Самбірських, які передали жалобні повідомлення про смерть нашої Мами.

Всім Тим, хто зложив свої пожертви на Служби Божі, добродійні цілі, Хто дарував квіти, та Всім, які причинилися до таких гідних похоронів нашої Мами — наше велике спасибі.

Всім Приятелям та Знайомим, які особисто, телефонічно чи листовно виявили співчуття у нашому горі, та Тим, які своєю допомогою облегшили перебути ці важкі хвилини, складаємо сердечну подяку.

Вкінці, дякуємо дуже сердечно похоронному закладові Музика і Син за дбайливе і сумлінне переведення похоронів.

Нехай Всевишній Господь нагородить Вас Всіх сторицею та поблагословить своїми щедрими ласками у Вашому житті!

ДІТИ, ВНУКИ і ПРАВНУКИ

•

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ,
в п'ятницю, 17 листопада 1978 р.
ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
відправляться:
в соборі св. Володимира і Ольги в Чікаґо, о год. 7-ій рано;
в церкві св. Миколая в Торонті, Канада, о год. 7-ій рано
і в манастирі оо. Студитів у Вудсток, Онт. Канада, о год. 7-ій рано.

Просимо про молитви за Її душу!

III-ій СВІТОВИЙ З'ЇЗД УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

ВСІ НАШІ СИЛИ НА ДОПОМОГУ УКРАЇНІ!

21 - 22 листопада 1978 р., Дім Українського Визвольного Фронту, 136—2 Авеню, Нью-Йорк, ЗСА

ПРОГРАМА:

1. Відкриття З'їзду:
2. Присвята полк. Євгенові Коновальцеві;
3. Вибір президії З'їзду;
4. Прийняття порядку нарад;
5. Вибір комісій: а) мандатної, б) резолюційної, в) номінаційної;
6. Звідомлення з діяльности 1973-1978 — д-р Роман Малащук, голова СУВФ;
7. Слово-звернення — Ярослав Стецько, голова Проводу ОУН;
8. Доповіді:
   а) „Положення в Україні і наші завдання" — д-р А. Бедрій і дир. Ю. Заблоцький;
   б) „Вільний світ — ситуація і наша дія" — мгр. Слава Стецько і д-р К. Савчук;
9. Панель: „Наша допомога Україні" — панелісти:
   сектори: внутрішньо-український — ред. В. Солонинка і ред. С. Мудрик,
   зовнішньо-політичний — інж. Б. Федорак і ред. І. Дмитрів,
   жіночий — мгр. Уляна Целевич і Анастасія Остап'юк,
   культурний — д-р Богдан Стебельський і д-р Г. Васькович,
   молодіжний — Б. Гаргай і Люба Фостун;
10. Інформація про діяльність ОУВФ у країнах вільного світу;
11. Обговорення доповідей, панелю та інформацій;
12. Вибір Президії СУВФ;
13. Схвалення становища і резолюцій;
14. Різні справи, внески, побажання;
15. Закриття З'їзду.

У III-му Світовому З'їзді Українського Визвольного Фронту беруть участь делегати міжкрайових і крайових управ ОУВФ та члени тих управ. До громадної участи у З'їзді запрошується як гостей — членство ОУВФ.

Початок З'їзду: вівторок, 21-го листопада, год. 6-та веч.
Реєстрація: год. 4.30 по пол. Реєстраційна оплата $10.00

Торонто, 21 вересня 1978.

ЗА ПРЕЗИДІЮ
СВІТОВОГО УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

Д-р Роман Малащук — голова
Інж. Василь Безхлібник — секретар

Українське Патріярхальне Світове Об'єднання за Єдність Церкви і Народу (УПСО)

запрошує делеґатів Патріярхальних Товариств, Рад, Братств і Сестрицтв, Мирянських та Релігійних Товариств і Мирян нашої Церкви численно прибути на

III. КОНҐРЕС МИРЯН

Середа, 22-го листопада 1978 р. *(напередодні III Конгресу СКВУ)*
в залі УСК — Ню Йорк *(Друга Авеню між 7-8-ою вулицями)*

Реєстрація: 9-9:30 рано (10.00 дол. — включає перекуску).

Програмові доповіді:
о. д-р І. МОНЧАК — „Українська Ієрархія та її роля в модерному змаганні за Патріярхат УКЦ".
о. д-р І. ГРИНЬОХ — „Духовенство УКЦ і змагання за Патріярхат Києво-Галицької Митрополії та всієї Руси після Собору Ватиканського Другого".
д-р Б. ЦИМБАЛІСТИЙ — „Світла і тіні руху за Патріярхат".

Обідова перекуска: 12:00-1:00 по пол. (в приміщеннях УСК).

Дискусійний панель: 1:00-4:00 по пол.
д-р В. МАРКУСЬ — модератор та заключне слово;
Панель буде складатись із чільних представників патріярхального руху в діяспорі та із програмових доповідачів.

УПСО плянує видати окремою збіркою програмові доповіді та інші матеріяли із III КОНҐРЕСУ МИРЯН.

ЗА ПРЕЗИДІЮ:

д-р П. Зелений *Голова (Бельгія)*	**інж. С. Тимяк** *Заст. Гол. (ЗСА)*	**інж. Т. Кудлик** *Заст. Гол. (Англія)*
д-р В. Бачинський *Фінансовий Реф. (ЗСА)*	**ред. Р. Данилевич** *Секретар (ЗСА)*	**д-р В. Дацько** *Англ. Секр. (Канада)*

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

З НАГОДИ ТРЕТЬОГО КОНҐРЕСУ

влаштовує

ВЕЛИКУ ВСЕУКРАЇНСЬКУ МАНІФЕСТАЦІЮ

В ОБОРОНІ ПРАВ УКРАЇНИ і ПОНЕВОЛЕНИХ МОСКВОЮ НАРОДІВ — ЗА ДЕКОЛОНІЗАЦІЮ СССР

в неділю, 26-го листопада 1978 року, Ню Йорк, Н. Й.

ЗБІРКА в годині 1:30 по полудні біля готелю Амерікана на 53-ій вул., між 7-8 Аве.

В ПРОГРАМІ — похід по 6-ій Авеню до совєтської місії; **В КОРОТКІЙ ПОЛІТИЧНІЙ ЧАСТИНІ** виступлять визначні українські дисиденти і американські політичні діячі.

Закликаємо все Українське Патріотичне Громадянство, а зокрема Молодь, всього Вільного Світу масово взяти участь у Маніфестації, доказуючи тим, що доля наших Сестер і Братів в Україні є нам близька і дорога.

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ
ГОСПОДАР МАНІФЕСТАЦІЇ

З нагоди Третього Світового Конґресу відбудуться:
а) **ВЕЛИКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОНЦЕРТ** в Карнеґі Гол, четвер, 23-го листопада 1978 р., год. 6:30 веч.;
б) **КОНҐРЕСОВИЙ БЕНКЕТ** в готелю Амерікана, субота, 25-го листопада 1978 р., год. 7:30 веч.

СІМДЕСЯТИЛІТТЯ...

(Закінчення зі стор. 2)

кові збірники на пошану професора Зенона Кузелі, Блаженнішого Кардинала і Патріярха Йосифа, проф. Олександра Шульгина („Записки НТШ", т. 186). Зредагував теж матеріяли до „Хроніки НТШ", чч. 79, 80, 81. Проф. Янів організує теж конференції та зустрічі з науковими установами німецькими, французькими, чеськими і іншими слов'янськими національними групами. Через конференції, влаштовуваними зі згаданими інституціями на теми української культури (Сковорода, Франко і інші), західньоевропейський культурний науковий світ знайомиться зі здобутками нашої науки, культури і політики. Таких конференцій відбуто в останніх несповна 20 роках понад 25.

Проф. В. Янів як дійсний член Історично-філософічної Секції НТШ працює на пості секретаря секції, як член Головної Ради НТШ. На цьому пості зорганізував низку конференцій наукових (1952, 1953, 1956 і спільно з УВАН, УВУ і УБНТ — 1963). Він є теж активним дійсним членом Міжнародної Вільної Академії, Німецького Товариства для справ Психології, Інституту Славістичних Студій у Парижі і УВАН в Европі.

Праці проф. В. Янева з ділянки психології торкають проблеми пов'язані з дослідженнями літератури та історії. Саме проблеми психології насвітлює він прикладами з української літератури. Це, наприклад, переживання політв'язня Шевченка, Франка, його самого, чи сьогочасних українських діячів культури, поетів, письменників під совєтами. Важливіші його праці з цих ділянок зібрані в книзі УВУ, серії монографій, ч.16, складені в три основні групи: І. Студії з сучасної української історії (про українське Богословське Наукове Товариство про проф. Ол. Шульгина, чужинні та українські наукові товариства). Роля й завдання УВУ в сучасному, звіт із діяльности УВУ за рр. 1968-70. II. Матеріяли до історії українських установ у діяспорі (роля УВУ в сучасному, надання почесного докторату Верховному Архиєпископові й Блаженнішому Кардиналові Йосифові Сліпому, клопотання Української Спільноти і французьких інтелектуалістів про звільнення Митрополита-Ісповідника Йосифа Сліпого з заслання). III. Бібліографія наукових писань В. Янева, між іншим, близько 650 публіцистичних статтей, есеїв, оглядів. Проф. Янів як голова Українського Християнського Руху дав теж докладне звідомлення про працю цієї установи, про міжнародні зустрічі Католицької Унії Преси, про „Унум Омнес". Він теж нагороджений командорією папського ордену Григорія Великого.

Проф. Янів — пластун, ще в студентських часах активний в Уладі Старших Пластунів, також і в Студентських організаціях під Польщею.

Треба теж відмітити місце В. Янева в літературі, як поета, як автора 4 збірок поезій, з яких остання „Життя", на теми особистих переживань та життєвої філософії, втішається великою популярністю.

Довгий сімдесятилітній життєвий шлях професора Володимира Янева, виповнений активністю, повною енергії і працездатного завзяття, позначається видатною продукцією як на науковому й поетичному полі, так і на громадянському. Його невсипуща енергія заповідає ще довгі роки праці й служіння народові й науці. Тому з нагоди його ювілею все українське, а то й чужинне громадянство бажає йому і його достойній Дружині многих літ і наснаги для дальшої праці, так видатної і корисної для нашого народу.

Помер Норман Роквелл — відомий маляр та ілюстратор

Стокбрідж, Масс. — У середу, 8-го листопада ц. р., у цьому мальовничому містечку помер 84-річний американський маляр Норман Роквелл, картини та ілюстрації якого появлялючись у журналі „Сатердей Івнінг Пост", принесли йому широкий розголос та славу.

Н. Роквелл народився у Ню Йорку в 1894 році. Дідо його, мешканець Йонкерсу був маляром-пейзажистом. На 16-му році життя Роквелл покинув середню школу в Мамаронеку, Н. Й., і на протязі трьох років займав становище керівника мистецького відділу в журналику „Бойс Лайф", періодику, де також появлялися його ілюстрації. Свою першу картину, на якій намальований хлопчина, який везе дитячий возик Н. Коквелл, маючи 22 роки, продав журналові „Сатердей Івнінг Пост"; від того часу більше як 300 ілюстрацій, які появлялись на обгортках цього журналу стали відбиткою його відомого сантиментального стилю.

Роквеллові картини часто представляли містечко Стокбрідж, краєвиди і персонажі Америки. Критики цей його період творчости окреслювали як надто ідеалістичний і закидали йому, що він уникає віддзеркалення Америки з її різними суспільними проблемами. Кілька років пізніше, однак, під час расових розрухів і війни у В'єтнамі, в малярстві Роквелла проявився „гнівний період" і він порушив проблеми, які торкалися даного часу.

Маючи 77 років, Роквелл почав малювати портрети президентів, як: Річарда М. Ніксона, Линдона Б. Джонсона і зокрема залюбки малював портрет Двайта Д. Айзенгавера, кажучи, що в президента: „Чудова усмішка. Здається вона ніколи не зникне". Намалював він також Гюберта Н. Гомфрі, Рональда Рігена, Роберта Ф. Кеннеді та Нельсона Рокефелера. Н. Роквелл, закінчивши 80 років життя, заявив: „В мене бажання вмерти під час малювання картини — це є моїм ідеалом. Нізащо в світі не хочу дочекатись крісла паралітика або виїзду на Фльориду".

Три сини Роквелла пішли за мистецькою лінією батька; наймолодший з них Пітер — різьбар у Римі, Том — письменник, а Джарвіс — маляр абстрактних картин. У містечку Стокбріджу є музей, в якому знаходиться 80 мистецьких праць Роквелла. Тут кожнорічно переходить тисячі туристів, оглядаючи картини цього мистця, на яких здебільша Роквелл представив затишну соняшну Америку, за спадщинною вартістю якої приходять в пошукуванні відвідувачі.

ПОМЕР СВ. П. Д-Р ЄВГЕН БОГАЧЕВСЬКИЙ

Гюстон, Тексас. — В останній хвилині, як це число було вже на пресі, дійшла до нас вістка, що вночі з 14-го на 15-те листопада 1978 року помер у Гюстоні, Тексас, відомий громадянин св. п. д-р ветеринарії Євген Богачевський, колишній голова Об'єднання Лікарів-Ветеринарів, член ОУН.

Похорони відбудуться в суботу, 18-го листопада, о год. 10-ій вранці з парафіяльної церкви в Гюстоні.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 19-го ЛИСТОПАДА 1978 р.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64 Відд., о год. 12-3 по пол. в залі православної церкви св. Марії, 73-81 Washington Ave. Проситься всіх прибути. — Управа.

ТРЕНТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ. 245 Відд., о год. 2-ій по пол., в залі УНДому при 477 Jeremiah Ave. На порядку: звіт Управи і намічення дати річних зборів. — М. Мартиненко, секр.

КОНҐРЕСОВІ ВІСТІ

Орган Українського Конґресового Комітету Америки

Ч. 32 ЖОВТЕНЬ-ЛИСТОПАД 1978

ПРИВІТ
3-му Світовому Конґресові Вільних Українців

У тому часі, коли в Україні московська окупаційна влада намагається всіма доступними їй найбільш рафінованими і безоглядними способами перемінити українську націю в аморфну етнічну масу без почуття власної гордости і гідности, — у тому часі, коли вже не тільки яничари з упривілейованої верстви „української" комуністичної партії, але й письменники не соромляться переводити свій з'їзд московською мовою, — у тому часі, коли система донощицтва, підслуху і жорстокого карання за саму відвагу домагатися законности — у тому часі поселені у різних вільних країнах українські люди збираються у великій залі одного з найбільших готелів світу, щоби заманіфестувати свою духову спільність, свою духову єдність і солідарність з українським народом. Бо це найважливіша і найбільш сутня ціль цього нашого вже третього з черги Світового З'їзду Вільних Українців: довести до відома українському народові на його рідній землі, що його розпорошені у різних далеких краях земляки не забули України і з'їхалися на цю могутню зустріч щоби призадуматися, як найкраще, як найбільш успішно допомагати їй в її теперішній трагічній ситуації, в її гігантському змагові зберегти себе нацією і протиставитися геносидським намаганням ворога. Звіти з діяльности, справи організації, бюджету, вибору нового Секретаріяту — все воно другорядні подробиці. Найважливіше в оцьому нашому Конґресі Вільних Українців — його духовий зміст, а цим духовим змістом є духова спільність з країною, з якої вийшли наші батьки і діди і з якої вийшла жива ще більшість приявних делеґатів цього нашого нового світового з'їзду.

Екзекутив Українського Конґресового Комітету, цієї організації організацій в З'єднаних Стейтах Америки, де існує найбільше скупчення українців і українок з усіх інших країн поселення, як господар цього величавого з'їзду сердечно вітає всіх Делеґатів і Делеґаток, які прибули сюди навіть з дуже далеких країн і інших континентів, щоби тут спільно радити над спільними нашими найважливішими справами. Бо нема важливішої української справи, як доля України і її народу! Нема важливішої речі, як відзискання волі поневоленого українського народу. Нема ніякої іншої важливішої місії вільних українців, як несення допомоги Україні і її народові на рідних землях. Різними шляхами можна йому допомагати, різні шляхи можуть вести до здійснення нашої завітньої мрії відзискання втраченої державности. Існують теж поділені думки, як дійти до цієї нашої завітньої цілі, існують різні погляди, як помагати поярмленій Україні і її народові. Але нема серед нас найменших розбіжностей у тому, що треба змагати до цієї цілі і що місією української вільної громади є зберігати духову єдність з народом в Україні та помагати йому в його сучасному невимовно важкому становищі.

Ото ж нараджуймося, як це робити у зразковій згоді і ґармонії. Відкиньмо всі наші малі суперечки за малі справи та з'єднаймося всі у нарадах над цією найбільшою справою. Вітайте Делеґати і Делеґатки з усіх далеких міст Америки, з далекої Арґентини, Бразилії, Канади й інших країн американського континенту, — тем паче вітайте прибулих з Европи і навіть Австралії, — вітайте зокрема члени хору „Гомін", що прибув з Англії, як теж членок хору „Веснівка", що прибули з Канади, щоб своїм мистецьким виступом звеличати і прикрасити цей наш з'їзд. Привіт усім Вам і щасти Вам, Боже, у Вашій творчій і конструктивній праці на цьому Третьому Світовому З'їзді Вільних Українців!

Привітання мистецьких ансамблів з Англії

У дні 10-го листопада ц. р. два мистецькі ансамблі з Англії концертом у Чікаґо почали своє велике турне по українських громадах в З'єднаних Стейтах Америки.

Турне цього европейського хору спонзорує Український Конґресовий Комітет Америки, а влаштуванням концертів на місцях займаються Відділи УККА.

Виступають: хор „Гомін", що його диригентом є Ярослав Бабуняк, і Танцювальна група „Орлик", хореографами якої є Марія Бабич і Дмитро Парадюк. З хором виступає також, як гість відомий соліст-бандурист Володимир Луців.

Екзекутива УККА, оцінюючи велике значення української пісні, як одне звено многогранної української культури, щиро вітає усіх членів ансамблів і їх керівників.

Ми висловлюємо їм глибоку вдячність за їхню довголітню відданість українській культурі та їхню посвяту сил і часу на протязі 30-річного існування. Любов до української пісні основники хору і перші члени передали своїм дітям, уже родженим в Англії. Всі вони жертвують свій час, свій труд, передають свої почування, несучи українську пісню своїм Сестрам і Братам у розсіянні поза межами України.

Ми віримо, що українська громада своєю численною участю в концертах вшанує хор і його працю для прослави доброго українського імени.

Вітаємо всіх Вас і бажаємо Вам в Америці якнайкращих успіхів.

Екзекутива Українського Конґресового Комітету Америки

КОНҐРЕСОВИЙ КОНЦЕРТ „ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ"

Четвер, 23 листопада 1978 р. год. 6:30 вечора КАРНЕҐІ ГОЛЛ

UKRAINIAN SONG FESTIVAL

Thursday, November 23, 1978 6:30 PM CARNEGIE HALL — 154 West 57th St. New York

III СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

23 - 26 - XI - 1978

III WORLD CONGRESS OF FREE UKRAINIANS

РЕЗЕРВАЦІЇ та КВИТКИ в ЦІНАХ 10.00, 8.00, 7.00, 5.00 дол. МОЖНА НАБУТИ в УКРАЇНСЬКИХ КНИГАРНЯХ в НЮ ЙОРКУ

Крайова Рада і СКВУ

Засідання Крайової Ради, яке відбулося 14 жовтня ц.р. під головуванням екзекутивного віцепрезидента Івана Олексина присвятило — як можна було сподіватися — багато уваги 3-му Світовому Конґресові Вільних Українців, який відбудеться вже 23-26 листопада в готелі „Амерікана" в Ню Йорку. Деякі — навіть дуже палкі — промови стосувалися радше формально-організаційних справ, як ось різкі вимоги представників Відділу УККА у Рочестері, щоби допустити делеґата того Відділу на СКВУ. Прийнято внесок п. М. Утриска з Філядельфії, щоби Екзекутива вжила заходів у Підготовчому Комітеті та його Організаційній Комісії, щоби задовольнити бажання зорганізованої в системі УККА громади в Рочестері. Головним доповідачем про СКВУ був ред. Ігнат Білинський, голова Організаційної Комісії. Він повідомив, що після вичерпних нарад рішено побільшити число доповідей на СКВУ. Головний натиск клав на переведення якнайбільшої демонстрації перед совітською амбасадою в неділю пополудні під гаслом „В обороні прав України".

Про бенкет на СКВУ звітував мґр Іван Винник, який висловив оптимістичне бажання, щоби у бенкеті взяло участь 2000 осіб. Майстром церемонії на бенкеті буде адв. д-р Іван Флис, головний предсідник УНСоюзу і віцепрезидент УККА, а головним українським промовцем буде генерал Петро Григоренко. Пані Уляна Дячук звітувала про фонди на СКВУ III, про що мова на іншому місці.

ТРЕТІЙ СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

23-26 листопада, 1978 р. готель „Амерікана" — Ню Йорк, Ню Йорк

ПРОГРАМА

В рамах III Конґресу СКВУ, в днях від 16-го до 23-го листопада 1978 р., будуть відслужені Архиєрейські Служби Божі в українських церквах. Міжкрайові надбудови, крайові організації та Ради й Комісії СКВУ відбудуть свої конґреси, з'їзди, конференції, зустрічі й наради.

СЕРЕДА, 22-го ЛИСТОПАДА

god. 1:00 по полудні до 10:00 у вечорі
Реєстрація

год. 6:00 по полудні
Пленарна Сесія Секретаріяту СКВУ

ЧЕТВЕР, 23-го ЛИСТОПАДА

год. 9:00 вранці
Наради Рад і Комісій СКВУ

год. 9:00 вранці до 10:00 у вечорі
Реєстрація

год. 2:00 по полудні
Екуменічний Молебень

ПЕРША ПЛЕНАРНА СЕСІЯ КОНҐРЕСУ

год. 4:00 до 5:30 по полудні

1. Відкриття III Конґресу СКВУ
2. Національні гимни — Молитви
3. Покликання Почесної Президії
4. Відзначення 60-річчя Української Державности
5. Прийняття програми і правильника нарад Конґресу
6. Проголошення ділової Президії Конґресу
7. Привіти: а) Проводів Українських Церков
   б) Голів Крайових Центральних Репрезентацій
8. Проголошення Конґресових Комісій

ЧЕТВЕР, 23-го ЛИСТОПАДА

год. 5:30 до 6:30 у вечорі
Вечеря

год. 6:30 у вечорі
Конґресовий Концерт (Заля Карнеґі Гол)
Участь беруть:
Чоловічий Хор „Гомін" — Англія
Дівочий Хор „Веснівка" — Канада
Мішаний Хор „Думка" — ЗСА
Павло Плішка — бас з Метрополітальної Опери, Ню Йорку
Марта Кокольська-Мусійчук — сопрано з Міської Опери, Ню Йорку
Андрій Добрянський — Метрополітальна Опера

П'ЯТНИЦЯ, 24-го ЛИСТОПАДА

ДРУГА ПЛЕНАРНА СЕСІЯ КОНҐРЕСУ

год. 9:00 до 12:30 по полудні

1. Звіти: а) Президії Секретаріяту СКВУ
   б) Контрольної Комісії
2. Запити й відповіді

год. 12:30 до 2:00 по полудні
Полуденок для Делеґатів — Вшанування українських парляментаристів Канади і ЗСА

ТРЕТЯ ПЛЕНАРНА СЕСІЯ КОНҐРЕСУ

год. 2:00 до 4:00 по полудні

1. Дискусія над усіми звітами Президії Секретаріяту СКВУ
2. Уділення абсолюторії

год. 4:00 до 6:00 у вечорі

1. Доповідь
   Доповідач: мґр Борис Потапенко (ЗСА)
   Тема: „Наша допомога визвольній боротьбі українського народу".
2. Запити і відповіді

год. 6:00 до 7:30 у вечорі
Вечеря

П'ЯТНИЦЯ, 24-го ЛИСТОПАДА

ЧЕТВЕРТА ПЛЕНАРНА СЕСІЯ КОНҐРЕСУ

год. 7:30 до 10:00 у вечорі

1. Доповідь
   Доповідач: мґр Омелян Коваль (Бельґія)
   Тема: „Проблема включення української молоді в українське громадське життя"
2. Доповідь
   Доповідач: мґр Ірина Пеленська (ЗСА)
   Тема: „В обороні української дитини"
3. Запити й відповіді

СУБОТА, 25-го ЛИСТОПАДА

П'ЯТА ПЛЕНАРНА СЕСІЯ КОНҐРЕСУ

год. 9:00 до 11:00 вранці

1. Доповідь
   Доповідач: Микола Плав'юк (Канада)
   Тема: „Дія СКВУ в світлі потреб української спільноти у вільному світі"
2. Доповідь
   Доповідач: дир. Омелян Плешкевич (ЗСА)
   Тема: „Економіка — підставовою силою української спільноти
3. Запити й відповіді

год. 11:00 вранці до 12:30 по полудні

Панель
Модератор: проф. Іван Головінський (ЗСА)
Панелісти: Представники українських наукових інституцій
Тема: „Завдання української науки"

СУБОТА, 25-го ЛИСТОПАДА

год. 12:30 до 2:00 по полудні
Обід

ШОСТА ПЛЕНАРНА СЕСІЯ КОНҐРЕСУ

год. 2:00 до 4:30 по полудні

1. Звіти: а) Верифікаційно-реєстраційної Комісії
   б) Статутової Комісії
2. Вибір керівних органів СКВУ

год. 7:30 у вечорі
Конґресовий Бенкет

год. 10:00 у вечорі
Молодеча забава — зустріч

НЕДІЛЯ, 26-го ЛИСТОПАДА

год. 8:00 вранці
Богослужби

СЬОМА ПЛЕНАРНА СЕСІЯ КОНҐРЕСУ

год. 10:00 до 1:00 по полудні

Звіт Фінансової Комісії й прийняття бюджету СКВУ на 1979 р.
2. Звіти Рад і Комісій СКВУ
3. Схвалення резолюцій і звернень Конґресу
4. Різне
5. Закриття Третього Конґресу СКВУ

год. 1:00 до 2:00 по полудні
Обід

год. 2:00 по полудні
Демонстрація біля амбасади СССР

„В обороні прав України і поневолених Москвою народів — за деколонізацію СССР"

Довбання скали...

5-го жовтня ц. р. відбулася у Вашінгтоні, на терені Конгресу, одноденна зустріч представників українського суспільства в ЗСА з членами Конгресу. Зустріч була організована Українським Конгресовим Комітетом разом із Українським Народним Союзом, а спонзорами були два видатні і впливові сенатори — Роберт Дол, республіканець з Кензасу, і Данієл Мойніген, демократ з Ню Йорку. З українського боку було кругло 150 видатних громадян з різних стейтів Америки та, з американського боку, 29 сенаторів і 25 конгресменів, при чому, 9 дальших конгресменів, не маючи змоги прийти особисто, прислали своїх асистентів. Головними промовцями були президент УККА проф. Лев Добрянський і генерал Петро Григоренко. Відповідали їм і промовляли названі вгорі сенатори Дол і Мойніген та інші приявні американські законодатці. Це не була офіційна конференція, а зібрання, яке єднало товариський характер з характером політичної інформації. Централя УККА разом з вашінгтонським Інформаційним Бюром, на чолі якого стоїть інж. Юрій Нестерчук, у співпраці з Вашінгтонським Відділом УККА з його головою мґром Теодором Цариком, у тісній співпраці з Екзекутивою УНСоюзу, що її очолює головний предсідник д-р Іван Флис, він же віцепрезидент УККА, підготовили цю імпрезу. Зокрема Централя УККА подбала про роздачу більшості членів обох палат Конгресу інформаційного матеріялу про Україну, про теперішній рух спротиву в Україні, мартирологію тамошніх борців за національні й громадські права, та про нелюдський варварський режим окупаційної влади в Україні.

Очевидно, такою зустріччю — ані десятками таких зустріч — не можна змінити американської закордонної політики по лінії бажань українців. Всі відповідальні керманичі української громади в ЗСА свідомі, що на хід і характер закордонної політики впливають куди сильніші і складніші чинники, як наша національна група, і що ЗСА є суперпотугою, яка мусить вести гльобальну політику, яка не завжди покривається з інтересами українського визвольницького самостійницького руху. Проте, завданням таких керівних чинників української громади в ЗСА, як УККА і УНСоюз, інші Братські Союзи та інші централі українських установ і організацій, вести постійну й безперервну інформаційну й освідомну акцію серед державно-адміністраційної й законодатної верхівки у Вашінґтоні та серед широких кіл американського суспільства. Коли б розпоряджати мільйоновими фондами, то така інформаційно-освідомна акція велась би на куди ширшу мірку. Але ця Зустріч у Вашінгтоні 5 жовтня ц. р. була доказом, що Централя УККА і Екзекутива УНСоюзу розуміють місію, яку мусять виконувати вільні українці: лупати скалу незнання, непоінформованости, несвідомости щодо України, її стану, її минулого, її сучасних змагань і її боротьби за волю. Довбання, лупання скали — нелегке завдання. Але й краплини води, що безперервно падають на скалу можуть видовбати в ній діру. Ми довбаємо скалу з вірою, що поширимо відомості про існуючий в Україні стан і що ця свідомість вкінці так глибоко закоріниться в умах керівних чинників американської великодержави, що вона зрозуміє спільність інтересів ЗСА й України: що нашим спільним ворогом є Москва і що найбільшим природним союзником Америки є поневолені Москвою народи, та з них у першій мірі нарід український.

НА ШЛЯХУ ДО КОНСОЛІДАЦІЇ

Директор Централі УККА мґр І. Базарко поінформував у своєму звіті на засіданні Крайової Ради 14 жовтня ц. р., що попереднього дня відбулася нарада з головою „Асоціяції українців Америки" д-ром Романом Барановським, в якій взяли участь від УККА панове: І. Олексин, д-р В. Душник і І. Базарко, на якій обмірковано низку спірних справ і промощено цим шлях до приступлення опозиційної дотепер Асоціяції до системи УККА.

Екзекутива УККА прийняла в минулу п'ятницю, 10 жовтня, заяву Асоціяції Українців Америки про приступлення до УККА, при чому, правний дорадник адв. Аскольд Лозинський зреферував потребу узгіднення статутів, що є річчю суто формальною. Статут УККА передбачує, що всі постанови Екзекутиви мусять бути затверджені Крайовою Радою, отже таке затвердження, після згаданого статутового узгіднення, буде прийняте на найближчому засіданні Крайової Ради 16 грудня ц. р. Але тому, що вміжчасі відбудеться III СКВУ, то окремо буде поладнана справа участи Асоціяції у СКВУ, як крайової організації в системі УККА.

Екзекутива УККА привітала нового Папу окремою обширною депешею

Екзекутива УККА вислала Папі Іванові Павлові II, який був архиєпископом Кракова, кардиналом із світським іменем-прізвищем Карло Войтила, обширну депешу англійською мовою, висловивши радість з приводу вибору такого Вселенського Патріярха, який добре знає з власного досвіду, що значить безбожницький комуністичних режим, який переслідує Церкву Христа. Екзекутива УККА запевнила Папу, що українські католики будуть молитися за його здоров'я й успіхи у праці для добра Христової Вселенської Церкви. Повний текст тієї депеші появився в українських часописах англійською та українською мовами. На церемонії своєї інавґурації в минулу неділю 22 жовтня Папа Іван Павло II благословив зібраних на площі св. Петра у Римі 250 000 осіб одинадцятьма мовами, між ними також українською.

УККА і УНСоюз на Вашінґтонській зустрічі 5 жовтня 1978

Екзекутиву УККА репрезентували: президент проф. д-р Лев Добрянський, адміністративний директор мґр Іван Базарко і д-р Володимир Душник, редактор „Українського Квартальника", а крім того були активісти різних Відділів УККА, між ними голова Вашінгтонського Відділу, мґр Теодор Царик.

З рамени УНСоюзу взяли участь: головний предсідник д-р Іван О. Флис, заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, головний секретар Володимир Сохан, головний організатор Василь Оріховський; члени Контрольної Комісії: д-р Богдан Футей (голова), проф. Іван Телюк і проф. д-р Богдан Гнатюк; головні радні: інж. Анатолій Дорошенко, д-р Аскольд Лозинський, проф. Тарас Шмаґала, п-і Гелен Олек, інж. Мирослав Кальба, Микола Хоманчук, Роман Куропась і Михайло Сорока. На цій зустрічі був присутній колишній головний редактор „Свободи" Антін Драган, а „Свободу" і „Український Тижневик" заступали редактори Василь Тершаковець і Ігор Длябора.

Серед учасників-українців були: з рамени Світового Конґресу Вільних Українців — мґр Борис Потапенко, директор Інформаційної Служби СКВУ при Об'єднаних Націях, і Роман Куделя, д-р Юрій Старосольський, Начальний Пластун і представник Наукового Товариства ім. Шевченка; інж. Роман Барановський, голова Асоціяції Українців Америки; Марта Терлецька, представниця головної управи Союзу Українок Америки; від Союзу Українських Студентських Товариств Америки — Іван Принада, голова СУСТА, і заступниця голови Роксоляна Стойко, як теж представники інших українських організацій, як Комітет Оборони Мороза і Комітет оборони совєтських політичних в'язнів.

Були також представники інших національних груп, зокрема поневолених народів Східньої і Центральної Европи, кореспонденти „Голосу Америки", „Радіо Вільна Европа", „Радіо Свобода", як теж газет „Вашінґтон Стар", „Лос Анджелес Таймс" та інших.

Ген. П. Григоренко, інж. Ю. Нестерчук

В. Оріховський, В. Кловзник, Ю. Нестерчук, Сен. РОБЕРТ ДОЛЛ, д-р Іван Флис

Д-р Іван Флис, Гелен Олек, Сен. ЧАРЛЬС ПЕРСІ, проф. д-р Б. Гнатюк

Сен. ДЕНІЄЛ МОЙНІГЕН

Світлини учасників робив ред. Ігор Длябога.

ВЖЕ БУЛО 20 ТИЖНІВ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ

Президент УККА проф. д-р Лев Добрянський звернув у своєму звіті на Крайовій Раді 15 жовтня 1978 року м. і. увагу на факт, що в наступному році будуть вже 21-ші роковини щорічного проголошування в ЗСА „Тижня Поневолених народів". У цьому році цей „Тиждень" відбувся дуже успішно. (Проф. Л. Добрянський у своєму звіті промовчав, що це він має головну заслугу, що Конґрес прийняв відповідну резолюцію з рекомендацією Президентові щорічно проголошувати „Тиждень Поневолених Народів", який є одною із кісток у горлі Кремлю).

АНТІН БАТЮК

Ще одна болюча втрата: у понеділок 23 жовтня 1978 помер в одному шпиталі у Скрентоні, Па., на 85 році життя АНТІН БАТЮК, колишній довголітній голова Українського Робітничого (тепер Братського) Союзу, один із піонерів української громади в ЗСА. Народився 11 червня 1894 року у Збаражі, Західня Україна. Вступив у ряди Українських Січових Стрільців і перебув цілу визвольну війну-революцію, у ранзі поручника. Скінчив у Львові учительський семінар та в Америці, куди приїхав у 1922 році, фінансові студії. В ЗСА включився в активне громадське, зокрема комбатантське та братське життя. У 1940 році став головою Українського Робітничого (Братського) Союзу і перебував на тому становищі аж до серпня 1973 р. Був одним з організаторів УККА та займав у ньому різні керівні становища. Був наскрізь громадською людиною з високим почуттям правопорядку. В.Й.П.

ШКОЛА І МОЛОДЬ

Із закінченням літнього сезону та з започаткуванням нового шкільного року автоматично знову зактуалізувалася широка, складна і болюча проблема української молоді. Вона найбільш болюча фактом, що учнів у цілоденних парафіяльних та рідношкільних школах, як теж учнів у школах українознавства в системі Шкільної Ради УККА і поза тією системою — щораз менше. Страхітлива статистика корчення українського шкільництва з кожним роком та корчення курсів українознавства для дітвори і молоді ставить перед ввесь український вільний світ руба проблему: як і чи взагалі можна зберегти свою національну ідентичність серед чужомовного моря? Всі ми знаємо, що природний процес асиміляції в країнах поселення до чужомовного оточення — неминучий. Але ж нам аж ніяк не вільно спокійно придивлятися поступові того процесу без найбільших зусиль з нашої сторони, щоби цей процес сповільнювати та щоби поруч із ним зберігати нашу дітвору і молодь при українстві — серед всяких обставин. Десятий, сотній і тисячний раз треба повторяти, що найперший і вирішний голос в цій справі мають батьки дітей. Від батьків дітей залежить, як виховувати своїх дітей, як навчати їх мови їхніх батьків і дідів, як навчати їх української молитви, як прищепити їм бодай мінімальне знання історії, географії і літератури України. Минулися часи, коли ЗСА й Канада були тільки „перетоплюючими казанами" — тепер уже й найбільші авторитети американського й канадського світів признали „багатокультурність": у практиці це значить, що всі національні групи повинні зберегти свою тотожність, значить — українська національна група повинна подбати, щоби нове, молоде і наймолодше покоління не мало почуття меншовартости, а навпаки, мало почуття гордости з приналежности до українського народу. Це не значить, щоби народжені тут і виховані діти і молодь ставилися до Америки, як до „чужини": теорія двох батьківщин виправдалася у життьовій практиці — вона значить, що можна бути добрим американцем, але й мати глибокий сантимент до України й українства та діяти у користь відзискання Україною її державности. Але для цього треба знати „абв" українознавчих наук — і обов'язком всіх українських батьків є подбати, щоби їхні діти придбали те знання. Тоді їхні діти не будуть почуватися безбатьченками і не будуть соромитися, що їхні предки вийшли з України.

Але було б несправедливо представляти образ нашого шкільництва в Америці тільки у похмурому світлі. Ось, наприклад, у Вашінґтоні, де існує розмірно тільки невелика українська громада є 176 дітей в українській школі — діти самих професіоналів середущого і молодшого покоління, які вчаться українознавства у школі і дома чують тільки українську мову. Значить, не скрізь є погано і скрізь могло би бути краще, як би цього захотіли батьки.

Доповнення до виказу вплат до УНФонду

ВЛЛІМАНТІК, Конн. — пропущено у виказі: Володимир Найдух — дол. 15, о. Андрій Назаревич — дол. 5.00. Подано помилково: Головчак Олена — має бути Головчак Лев — дол. 10.00.

ЙОНКЕРС, Н.Й. — пропущено у виказі: д-р Роман Слиж — дол. 25.00, і Михайло Іванів — дол. 15.00.

дол. 5.20 — І. Самокішин;

дол. 5.00 — О. Балутанський, Ю. Бачинський, М. Вербовий, А. Галуча, Т. Гаталяк, П. Гевко, М. Дубровська, В. Єреґа, Д. Захарченко, С. Кіцей, Д. Курилець, І. Марків, І. Підгірний, С. Попек, Х. Сенежак, Е. Сірий, С. Слука, Я. Стадник, Г. Тесленко, І. Рітровський, М. Ротелля;

дол. 4.00 — П. Єсеп;

дол. 2.00 — А. Карпович, Д. Пасішниченко, М. Турчин.

Справлення:

Аллентавн, Па.: подано дол. 15.00 — має бути дол. 25.00.

Антін Угляр Феорида, подано 15 — має бути 25 дол.

З ЛИСТІВ ДО ЦЕНТРАЛІ УККА:

Посилаю отсим із своєї старечої пенсії на Фонд СКВУ дол. 50.00. Зазначую, що маю 83 роки, віддавна вже не працюю і тому перепрошую, що більше післати не можу. З пошанням Михайло Губіцький.

УККА І УНС ВІТАЛИ СВІТЛИЧНУ

В четвер, 8 листопада ц. р., на летовищі ім. Кеннеді у Ню Йорку вітали недавнього совєтського політичного в'язня, Надію Світличну, якій несподівано вдалося видістатися із УССР, представники Українського Конґресового Комітету в особах віцепрезидента УККА д-ра Івана Флиса — він же головний предсідник Українського Народного Союзу, — директора Централі УККА мґра Івана Базарка і референтки молоді в Екзекутиві УККА пані Ярослави Рубель. На світлині промовляє до Н. Світличної, яка стоїть із китицею квітів в руках, яку вручили їй Оленка й Ляриса Певні, д-р Іван Флис, позаду Н. Світличної — генерал Петро Григоренко.

„Україна у змінливому світі"

Під таким заголовком появилася, видана Централею УККА, 292-сторінкова англомовна книжка формату великої 8-ки під редакцією д-ра Володимира Душника та з його коротким пояснювальним „Вступом". На зміст цієї книжки складаються доповіді, які були виголошені 7 грудня 1974 р. на спеціяльній конференції, яка відзначувала 30-тиріччя існування англомовного „Українського Квартальника", що його видає УККА. Було тоді там 14 українських, американських і канадських науковців-доповідачів, фахівців різних ділянок науки та, зокрема, знавців історії й актуальних відносин в СССР та в УССР, як теж знавців українського руху спротиву. Д-р В. Душник правильно зазначує у згаданому „Вступі", що виголошені тоді доповіді зберігають і нині актуальний характер...

Зміст цієї вартісної книжки, яка знову збагачує англомовну літературу про Україну, такий: „Вступ", від Редактора. Частина I: „Передмова" — Володимир Душник. „У річищі головних проблем" Лев. Е. Добрянський. — „30 років змагу за вільне слово і волю" — Володимир Душник. — „Поклін українській боротьбі за волю" — Джан Дейвіс Ладж. ‘ „Радіо Свобода й Україна" — Говленд Г. Сарджент. — „Українська Церква в Канаді від 1945" — Павло Юзик. — „Детант — хто з нього користає?" — Антоні Бускарен. — „Торгівля, як зброя совєтської закордонної політики" — Лев Е. Добрянський. — „Злегковажені аспекти слов'ян в американській історіографії" — Джозеф С. Ручек. — Частина II: „Рух спротиву в сучасній Україні й ідея відірвання УССР від УСССоюзу" — Михайло Сосновський. — „Сучасна українська жінка і її роля у русі спротиву" — Наталя Й. Пазуняк. — „Економічна ціна за те, щоби бути совєтською республікою — випадок УССР" — З. Лев Мельник. — „Стан релігії в Совєтській Україні" — Богдан Р. Боцюрків. — „від Ґулаґу до Ґуїтку" — Стефан Т. Поссоні. — „Україна і її південно-західні сусіди — Чехо-Словаччина, Румунія і Мадярщина" — Петро Ґ. Стерчо. — Частина III: Відзначення 30-тиріччя „Українського Квартальника". Біографічні нариси. Відділ світлин. Індекс наведених прізвищ. —

Книжка видана надзвичайно дбайливо з технічного боку, а також з погляду редакції: з заввагами і поясненнями.